

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET

Særberetning nr. 20

2012

ISSN 1831-0796

HJÆLPER STRUKTURFORANSTALTNINGERNES
FINANSIERING AF PROJEKTER VEDRØRENDE
INFRASTRUKTURER TIL HÅNDTERING AF KOMMUNALT
AFFALD EFFEKTIVT MEDLEMSSTATERNE MED
AT OPFYLDE EU'S AFFALDSPOLITISKE MÅL?

Særberetning nr. 20 // 2012

HJÆLPER
STRUKTURFORANSTALTNINGERNES
FINANSIERING AF PROJEKTER
VEDRØRENDE INFRASTRUKTURER
TIL HÅNDBLING AF
KOMMUNALT AFFALD EFFEKTIVT
MEDLEMSSTATERNE MED AT OPFYLDE
EU'S AFFALDSPOLITISKE MÅL?

(artikel 287, stk. 4, andet afsnit, TEUF)

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tlf. +352 4398-1
Fax +352 4398-46410
E-post: eca-info@eca.europa.eu
Internet: <http://eca.europa.eu>

Særberetning nr. 20 // 2012

Yderligere oplysninger om EU fås på internet via Europaserveren (<http://europa.eu>)

Katalogoplysninger findes bagest i denne publikation
Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2012

ISBN 978-92-9241-002-5
doi:10.2865/40026

© Den Europæiske Union, 2012
Eftertryk tilladt med kildeangivelse

Printed in Luxembourg

INDHOLD

Punkt

	GLOSSAR
I-IV	RESUMÉ
1-13	INDLEDNING
1-9	HÅNDBEREGNINGEN AF KOMMUNALT AFFALD I EU
10-13	EU-STRUKTURFORANSTALTNINGERNES MEDFINANSIERING AF INFRASTRUKTURER TIL HÅNDBEREGNING AF FAST KOMMUNALT AFFALD
14-19	REVISIONENS OMFANG OG REVISIONSMETODEN
20-68	BEMÆRKNINGER
20-34	HAR INFRASTRUKTURERNE TIL HÅNDBEREGNING AF KOMMUNALT AFFALD VÆRET EN SUCCES?
23-28	HÅNDBEREGNINGENS ANLÆGGENES EFFEKTIVITET VARIEREDE, MEN DE ANLÆG, DER MODTOG USORTERET AFFALD, LEVEREDE UTILFREDSTILLENDE RESULTATER
29-34	NÆSTEN ALLE INFRASTRUKTURERNE OPFYLDTE MILJØKRAVENE, MEN FOR MERE END TO TREDJEDELE AF DEPONERINGSANLÆGGENE VAR DER IKKE STILLET TILSTRÆKKELIG ØKONOMISK SIKKERHED VEDRØRENDE OMKOSTNINGERNE TIL NEDLUKNING OG EFTERBEHANDLING
35-44	ER EU'S AFFALDSPOLITISKE MÅL BLEVET OPFYLDT PÅ REGIONALT NIVEAU?
37-38	UOVERENSSTEMMELSER I RAPPORTERINGEN AF DATA
39	AFFALDSDANNELSEN STEG I SEKS AF DE UDVALGTE REGIONER
40-42	KUN EN FJERDEDEL AF DE UDVALGTE REGIONER HAVDE ØGET ANDELEN AF SÆRSKILT INDSAMLING VÆSENTLIGT, REDUCERET ANVENDELSEN AF DEPONERING OG BIDRAGET TIL AT OPFYLDE EU-MÅLENE
43-44	ULOVLIGE LOSSEPLADSER VAR BLEVET AFSKAFFET I HALVDELEN AF REGIONERNE, MEN AFFALD BLEV GENERELT DEPONERET UDEN FORUDGÅENDE BEHANDLING
45-68	BLEV DER TRUFFET FORANSTALTNINGER TIL AT MAKSIMERE EU-FINANSIERINGENS EFFEKTIVITET?
47-54	GENNEMFØRELSEN AF INFORMATIONSFORANSTALTNINGER, ADMINISTRATIVE FORANSTALTNINGER OG ØKONOMISKE FORANSTALTNINGER VAR MEGET FORSKELLIG I DE UDVALGTE REGIONER
55-60	VED GODKENDELSEN AF OPERATIONELLE PROGRAMMER ELLER PROJEKTER TILSKYENDEDE KOMMISSIONEN IKKE TIL GENNEMFØRELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGER
61-68	SVAGHEDER I EU'S REGELSÆT OG RETNINGSLINJER VEDRØRENDE AFFALD

69–77 KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

70–72 RESULTATERNE FRA INFRASTRUKTURERNE TIL HÅNDBLING AF KOMMUNALT AFFALD

73–74 EU'S AFFALDSPOLITISKE MÅL PÅ REGIONALT NIVEAU

75–77 FORANSTALTNINGER TIL MAKSIMERING AF EU-FINANSIERINGENS EFFEKTIVITET

BILAG I — AFFALDSHÅNDBLING FRA AFFALDSKILDE TIL ENDELIG BORTSKAFFELSE

BILAG II — STRUKTURSTØTTE ØREMÆRKET TIL AFFALDSHÅNDBLINGSPROJEKTER

BILAG III — LISTE OVER DE UDVALGTE INFRASTRUKTURER

**BILAG IV — FAKTISKE STØTTESATSER SAMMENHOLDT MED STØTTESATSER
FASTSAT UNDER HENSYNTAGEN TIL HUSSTANDENES DÆKNING AF
DRIFTSOMKOSTNINGERNE**

KOMMISSIONENS SVAR

GLOSSAR

Administrative foranstaltninger: Anvendes i denne beretning som betegnelse for foranstaltninger, der stiller bestemte krav til affaldsproducenter, affaldshåndteringsvirksomheder og/eller kommuner, f.eks. om indførelse af et system med tilladelser og kontrol vedrørende håndteringsanlæg, indførelse af særskilt indsamling af kildesorteret affald eller overholdelse af kvalitetsstandarder for produktion af kompost.

Affaldsgebyr: Det beløb, som private husstande skal betale til kommunen for indsamling, behandling og bortskaffelse af affald. Affaldsgebyret beregnes forskelligt fra kommune til kommune og kan være baseret på antal kvadratmeter boligareal, antal personer i husstanden, forbruget af drikkevand, affaldets vægt eller volumen osv.

Afgift på bortskaffelse af affald: En økonomisk foranstaltning, der forhøjer prisen på deponering og i nogle tilfælde også forbrænding og dermed giver et incitament til genanvendelse. Afgiften, der beregnes pr. ton bortskaffet affald, opkræves i tillæg til deponerings- og/eller forbrændingsgebyrer.

Bionedbrydeligt affald: Enhver type affald, der kan nedbrydes anaerobisk eller aerobisk, såsom levnedsmidler og haveaffald samt papir og pap.

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU): Finansielt instrument, der har til formål at fremme den økonomiske og sociale samhørighed mellem EU's regioner. EFRU-interventionerne gennemføres primært via operationelle programmer og enhedsprogrammeringsdokumenter, som omfatter en lang række projekter.

Effektivitet: Forholdet mellem de opnåede resultater og de opstillede mål.

EU-27: Den Europæiske Unions 27 medlemsstater.

EU-12: De medlemsstater, der tiltrådte EU ved udvidelserne i 2004 (10 medlemsstater) og 2007 (to medlemsstater).

Informationsforanstaltninger: Anvendes i denne beretning som betegnelse for foranstaltninger, der gennem information skal tilskynde borgerne til at følge god praksis med hensyn til bortskaffelse af affald og dermed bidrage til at gøre politikken for affaldshåndtering effektiv. Som eksempler kan nævnes bevidstgørelseskampagner og uddannelsesstrategier.

Kommunalt affald: Affald, som indsamles af eller på vegne af de kommunale myndigheder og bortskaffes gennem affaldshåndteringssystemet. Denne affaldsstrøm kommer hovedsagelig fra private husstande, men omfatter også tilsvarende affald fra kilder såsom handels- og kontorvirksomheder samt offentlige institutioner. Kommunalt affald består f.eks. af bionedbrydeligt materiale, papir, plastic, glas, metal og tekstiler (*kilde:* Eurostat).

Operationelt program: Et dokument, som godkendes af Kommissionen, og som omfatter en sammenhængende række prioriterede områder med flerårige foranstaltninger, der dækker en lang række projekter.

Perkolat: Enhver væske, der siver gennem deponeret affald.

Princippet om, at forureneren betaler: I overensstemmelse med dette princip skal omkostningerne til affaldshåndtering afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere (*kilde:* affaldsdirektivet).

Programmeringsperiode: Den flerårige ramme, inden for hvilken udgifter til strukturforanstaltninger planlægges og afholdes.

Samhørighedsfonden: Finansielt instrument, der har til formål at styrke den økonomiske og sociale samhørighed gennem finansiering af miljø- og transportprojekter i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mindre end 90 % af gennemsnittet i EU.

Strukturforanstaltninger: Anvendes i denne beretning som betegnelse for interventioner, som gennemføres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og af Samhørighedsfonden.

Strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument (ISPA): Finansielt instrument, der blev oprettet for at bistå kandidatlandene med tiltrædelsesforberedelserne. Det yder bistand til infrastrukturprojekter på de prioriterede EU-indsatsområder miljø og transport. Efter landenes tiltrædelse blev ISPA-projekterne ændret til projekter under Samhørighedsfonden.

Økonomiske foranstaltninger: Anvendes i denne beretning som betegnelse for foranstaltninger, der i overensstemmelse med EU's affaldspolitik skal give økonomiske incitamenter til at vælge affaldshåndteringsløsninger, som er mindre skadelige (f.eks. genbrug i stedet for deponering). Blandt disse kan nævnes mængdebaseret renovationsafregning og afgifter på bortskaffelse af affald.

RESUMÉ

I.

I 2010 producerede hver borger i EU-27 i gennemsnit 500 kg kommunalt affald, som, hvis det ikke indsamles, behandles og bortskaffes korrekt, kan have negative indvirkninger på miljøet. Korrekt affaldshåndtering kan imidlertid føre til forbedret ressourceanvendelse, fordi kommunalt affald er en kilde til råmaterialer. Derfor har EU i direktiver opstillet fælles standarder og mål for håndteringen af kommunalt affald, og EU medfinansierer infrastrukturer til affaldshåndtering i bestemte regioner.

II.

I sin revision fokuserede Retten på EU's medfinansiering af infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald og undersøgte, om støtten effektivt hjalp medlemsstaterne med at opfylde EU's affaldspolitiske mål. Retten foretog en direkte vurdering af resultaterne fra 26 udvalgte infrastrukturer til affaldshåndtering og undersøgte opfyldelsen af EU's affaldspolitiske mål og gennemførelsen af støtteforanstaltninger i de otte regioner, hvor infrastrukturerne lå. Retten undersøgte også Kommissionens rolle.

III.

Retten konkluderede, at der i næsten alle de udvalgte regioner var sket en vis forbedring af affaldshåndteringen, men at den mangelfulde gennemførelse af støtteforanstaltninger begrænsede effektiviteten af strukturforanstaltningernes finansiering af infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald:

- a) De medfinansierede infrastrukturers resultater afhæng meget af de anvendte strategier for indsamling af affald: For deponeringsanlæggene gjaldt det, at affald blev deponeret uden tilstrækkelig behandling, og at der generelt ikke var afsat tilstrækkelige midler til dækning af omkostningerne til nedlukning og efterbehandling

RESUMÉ

- b) Rapporteringen om opfyldelsen af EU's mål var begrænset af manglen på pålidelige data, og det vanskeliggjorde Kommissionens overvågning. Selv om der var sket en vis forbedring af affaldshåndteringen i næsten alle de udvalgte regioner, var affaldsdannelsen pr. indbygger steget i seks af de otte regioner, som indgik i Rettens revision. I de to regioner, der bidrog til at opfylde EU's affaldspolitiske mål, havde særskilt indsamling af bionedbrydeligt affald og en bredere implementering af deponeringsafgifter reduceret anvendelsen af deponering. Affald blev generelt deponeret uden tilstrækkelig behandling
 - c) På grund af den mangelfulde gennemførelse af informationsforanstaltninger, administrative foranstaltninger og økonomiske foranstaltninger blev EU-finansieringens effektivitet ikke maksimeret. Det var ikke en betingelse for at modtage EU-støtte, at der blev gennemført sådanne støtteforanstaltninger. Retten konstaterede også svagheder i EU's regelsæt og retningslinjer vedrørende affald.
- IV.**
Retten fremsætter følgende anbefalinger:
- a) Medlemsstaterne bør fokusere på infrastrukturer til affaldshåndtering, som behandler kildesorteret affald, og sikre sig, at deponeringsanlæg behandler affald før deponering og stiller en økonomisk sikkerhed, som er tilstrækkelig til at dække omkostningerne til nedlukning og efterbehandling. Kommissionen bør kræve, at medlemsstaterne efterlever disse anbefalinger, før den yder finansiel støtte
 - b) Medlemsstaterne bør oprette pålidelige og fuldstændige databaser over affaldshåndtering, og Kommissionen bør efterprøve pålideligheden af de statistikker, som den modtager fra medlemsstaterne. Kommissionen, Parlamentet og Rådet bør overveje at sammenkæde EU's finansielle støtte med opfyldelse af EU's affaldspolitiske mål
 - c) Medlemsstaterne bør gennemføre informationsforanstaltninger, administrative foranstaltninger og økonomiske foranstaltninger til støtte for de medfinansierede infrastrukturer. Nærmere bestemt bør medlemsstaterne gøre en større indsats for at øge offentlighedens bevidsthed og deltagelse, fokusere på særskilt indsamling af affald - herunder bionedbrydeligt affald, når det er omkostningseffektivt - og indføre deponeringsafgifter og gebyrrelaterede incitamenter for at fremme forebyggelse og genbrug af affald. Kommissionen bør kræve, at medlemsstaterne efterlever disse anbefalinger, før der ydes finansiel EU-støtte. Støttesatserne bør nedsættes, når princippet om, at forureneren betaler, ikke håndhæves
 - d) Kommissionen bør forbedre EU's regelsæt og retningslinjer vedrørende affald. Nærmere bestemt bør Kommissionen foreslå mål for affaldsforebyggelse, præcisere, hvad der menes med behandling før deponering, overveje muligheden for sammen med medlemsstaterne at udvikle EU-kvalitetsstandarder for kompost samt fastlægge passende retningslinjer og udbrede bedste praksis vedrørende den metode, der skal anvendes til at anslå omkostningerne til nedlukning og efterbehandling af deponeringsanlæg.

INDLEDNING

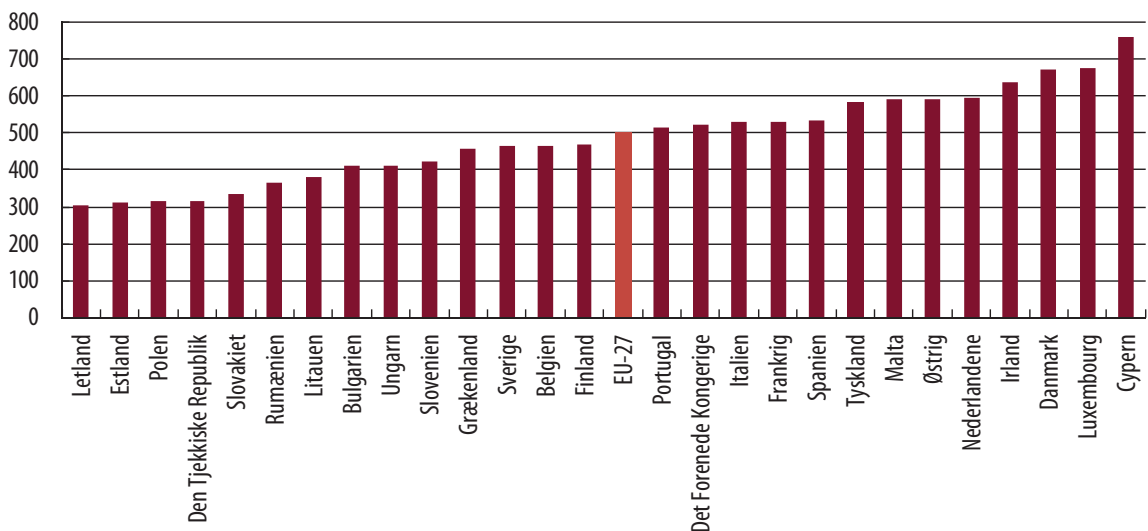
HÅNDBTERINGEN AF KOMMUNALT AFFALD I EU

1. Det europæiske samfund er blevet rigere i det seneste årti og har oplevet stigende forbrug og produktion. I 2010 producerede hver EU-borger i gennemsnit 502 kg kommunalt affald, fra 304 kg i Letland til 760 kg i Cypern (jf. **figur 1**).
2. Hvis det ikke indsamles, behandles og bortskaffes korrekt, udgør det kommunale affald en trussel mod den offentlige sundhed, og affaldet kan have negative miljømæssige indvirkninger på luft (fordi der udledes drivhusgasser), jord (fordi der nedsiver perkolater pga. ulovlig dumpning af affald eller mangelfuld kontrol af deponeringsanlæg) og vand (fordi vand kommer i kontakt med affald og ender i grundvandsmagasiner eller overfladevand) samt give lugtproblemer.

FIGUR 1

DANNELSEN AF KOMMUNALT AFFALD PR. INDBYGGER I EU'S MEDLEMSSTATER I 2010

(kg pr. indbygger)

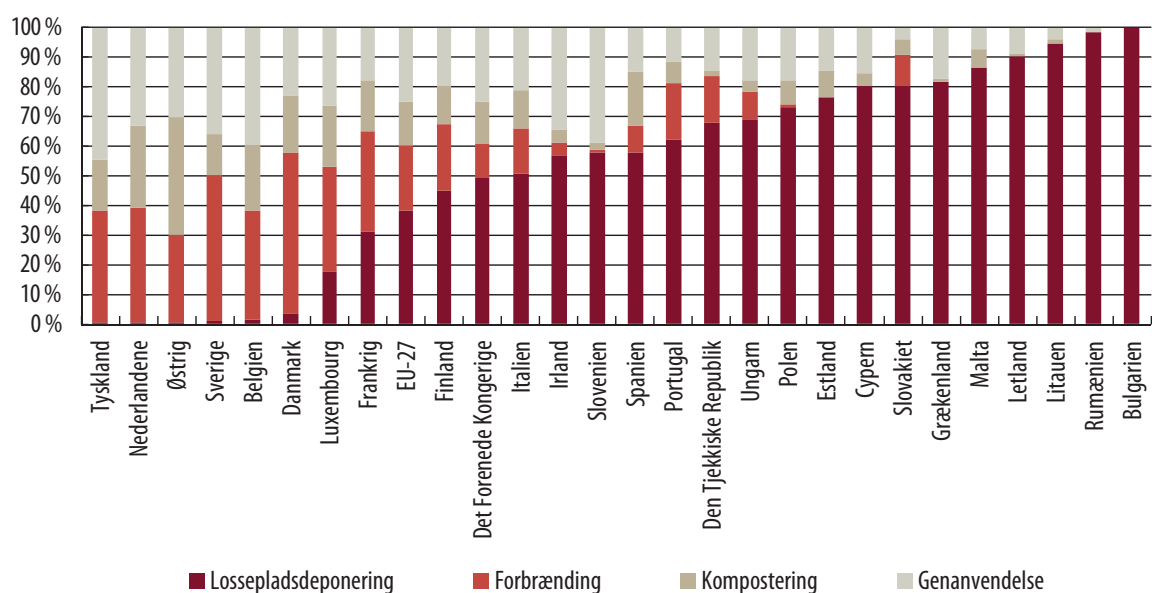
Kilde: Eurostat.

3. Korrekt affaldshåndtering kan føre til bedre ressourceanvendelse, fordi kommunalt affald kan være en kilde til råmaterialer. Papir, pap, metal, glas og plastic kan genanvendes, og bionedbrydeligt affald kan omdannes til næringsrig kompost og anvendes i landbruget som jordforbedringsmiddel. Det resterende affald kan forbrændes (energiudnyttelse) eller deponeres på deponeringsanlæg.
4. Et diagram over hovedelementerne i håndteringen af kommunalt affald vises i **bilag I**. Sammen med indsamling af affald (kildesorteret eller ikke-kildesorteret) udgør følgende typer infrastruktur et typisk system til håndtering af kommunalt affald:
- a) sorteringsanlæg: et anlæg til udsortering af genanvendelige materialer såsom papir og pap, glas, emballage og metal ved hjælp af transportbånd til manuel sortering og/eller automatiske processer såsom luftstrømme eller optiske separatorer
 - b) komposteringsanlæg og anlæg til anaerobisk nedbrydning: anlæg til behandling af bionedbrydeligt affald. I komposteringsanlæg omdannes bionedbrydeligt affald ved en aerob biologisk proces til et stabilt granulært materiale, der kan bruges som jordforbedringsmiddel. I anlæg til anaerob nedbrydning anvendes der kemikalier til at fremme nedbrydningsprocessen. Da denne proces foregår uden ilt, bevirker den bakterielle aktivitet, at det bionedbrydelige affald omdannes til et fermentat og en metanrig biogas, der kan anvendes til energiproduktion
 - c) anlæg til mekanisk-biologisk behandling: et anlæg, der kombinerer sortering med en form for biologisk behandling såsom kompostering eller anaerob nedbrydning. Ved den mekaniske behandling adskilles bionedbrydeligt affald og tørt affald, og i nogle tilfælde udsorteres genanvendelige materialer. Derefter udsættes det bionedbrydelige materiale for en biologisk behandling
 - d) forbrændingsanlæg: et anlæg til forbrænding af affald med eller uden energiudnyttelse
 - e) deponeringsanlæg: et område til bortskaffelse af affaldsmaterialer, som deponeres i eller på jorden.

5. Deponering er fortsat den mest anvendte affaldshåndteringsløsning i de fleste EU-medlemsstater, selv om energiudnyttelse og især genanvendelse er blevet mere udbredt i de seneste år (jf. **figur 2**).
6. For at mindske det kommunale affalds negative indvirkning på miljøet og den offentlige sundhed og for at fremme en mere produktiv ressourceanvendelse har EU i direktiver opstillet generelle principper og fælles standarder og mål for håndteringen af kommunalt affald.

FIGUR 2

BEHANDLING AF KOMMUNALT AFFALD I EU'S MEDLEMSSTATER I 2010

Kilde: Eurostat.

7. Grundlaget for EU's affaldspolitik er fastlagt i affaldsdirektivet af 15. juli 1975¹. I henhold til dette direktiv bygger EU's affaldspolitik på fremme af forebyggelse, genbrug og genanvendelse af affald. Hvis affaldsdannelse ikke kan forebygges, bør så mange af materialerne som muligt nyttiggøres, fortrinsvis ved genanvendelse, og deponering bør kun anvendes som en sidste udvej. Dette direktiv indførte også princippet om, at forureneren betaler. Affaldsdirektivet fra 2008² videreudvikler de allerede fastlagte principper og opstiller et obligatorisk affaldshierarki med fem niveauer (jf. **figur 3**).
8. Affaldsdirektivet blev suppleret med en række specifikke direktiver om affaldsbehandling (deponering³ og forbrænding⁴) og bestemte affaldsstrømme såsom emballage⁵ og elektrisk og elektronisk udstyr⁶. Disse direktiver opstiller kvantitative mål for medlemsstaterne i form af procent-satser for udsortering af bionedbrydeligt affald fra deponeringsaffald, genanvendelse og nyttiggørelse af emballage og særskilt indsamling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Nogle medlemsstater har fået forlænget fristen for at opfylde målene på grund af deres udgangsposition med hensyn til affaldshåndtering (jf. **tabel 1**).

¹ Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39), ændret i 1991 ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32) og senere kodificeret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9), som blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

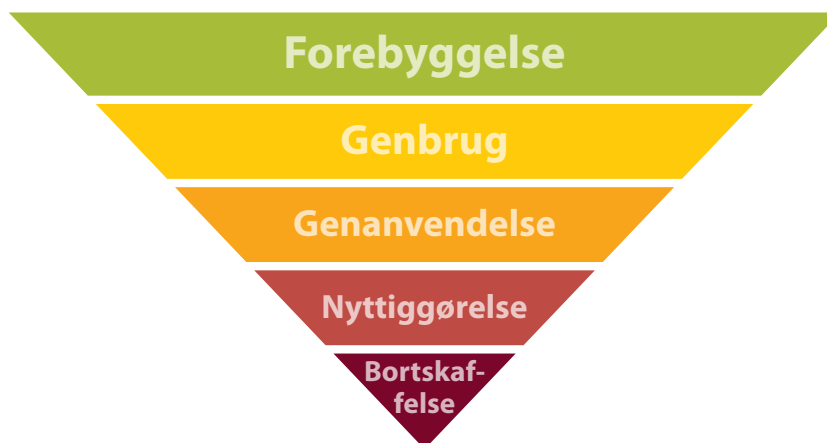
² Directive 2008/98/EC.

³ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91), ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/12/EF af 11. februar 2004 (EUT L 47 af 18.2.2004, s. 26) og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/20/EF af 9. marts 2005 (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 17).

FIGUR 3

AFFALDSHIERARKIET

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

9. Politikken for affaldshåndtering kan gøres mere effektiv ved hjælp af støtteforanstaltninger såsom informations- og oplysningskampagner, ændring af administrative procedurer og indførelse af positive eller negative finansielle incitamenter. Somme tider er sådanne foranstaltninger fastsat som krav i den gældende lovgivning, f.eks. bestemmelser om at forbrugerne skal have tilstrækkelige oplysninger, men andre gange bygger de på erfaringer med håndtering af kommunalt affald, f.eks. indførelse af en afgift på bortskaffelse af affald eller særskilt indsamling af bionedbrydeligt affald.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 106) og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/34/EF af 11. marts 2008 (EUT L 81 af 20.3.2008, s. 65). Direktivet blev omarbejdet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

TABEL 1

MÅL, DER SKAL OPFYLDES AF MEDLEMSSTATERNE

Direktiver	Mål
Deponerings-direktivet	<p>Generelt mål: Det bionedbrydelige kommunale affald, der føres til deponering, skal ved udgangen af 2006, 2009 og 2016 være reduceret til henholdsvis 75 %, 50 % og 35 % af den samlede mængde bionedbrydeligt kommunalt affald, der blev produceret i 1995.</p> <p>Særligt mål for Portugal og Rumænien: Fristerne er udgangen af 2010, 2013 og 2020.</p>
Emballagedirektivet	<p>Generelt mål: Ved udgangen af 2008 skal mindst 60 vægtprocent af emballageaffaldet nyttiggøres, og mindst 55 vægtprocent og højst 80 vægtprocent skal genanvendes. Desuden skal følgende minimumsmål for genanvendelse af materialer, der indgår i emballageaffaldet, være opfyldt: 60 vægtprocent for glas, 60 vægtprocent for papir og pap, 50 vægtprocent for metal, 22,5 vægtprocent for plast og 15 vægtprocent for træ.</p> <p>Særligt mål for Portugal: Ved udgangen af 2005 skal 50-65 vægtprocent af emballageaffaldet nyttiggøres, og 25-45 vægtprocent af samtlige de emballagematerialer, der indgår i emballageaffaldet, skal genanvendes (med mindst 15 vægtprocent for hvert emballagemateriale). Det generelle mål for 2008 skal være opfyldt ved udgangen af 2011.</p> <p>Særligt mål for Rumænien: Det generelle mål for 2008 skal være opfyldt ved udgangen af 2013, og der er fastsat mellemliggende mål.</p>
Direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr	<p>Et niveau for særskilt indsamling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husstande på mindst fire kg pr. indbygger pr. år skal være opfyldt ved udgangen af 2006.</p> <p>Særligt mål for Rumænien: Et niveau for særskilt indsamling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husstande på mindst to, tre og fire kg pr. indbygger pr. år skal være opfyldt ved udgangen af henholdsvis 2006, 2007 og 2008.</p>

Kilde: EU's direktiver om affald.

EU-STRUKTURFORANSTALTNINGERNES MEDFINANSIERING AF INFRASTRUKTURER TIL HÅNDTERING AF FAST KOMMUNALT AFFALD

- 10.** Medlemsstaterne kan gennem Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden anmode EU om finansiel støtte til infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald i bestemte regioner. I programmeringsperioden 2000-2006 var 4,6 milliarder euro fra disse fonde øremærket til infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald og industriaffald. I perioden 2007-2013 vil EU-bidraget til affaldsinfrastrukturer stige til 6,2 milliarder euro, hvoraf 70 % vil blive anvendt i EU-12-medlemsstaterne. I **bilag II** vises de øremærkede EU-beløb pr. medlemsstat for begge programmeringsperioder.
- 11.** Medfinansierede infrastrukturer etableres under delt forvaltning, og Kommissionen bærer det endelige ansvar for gennemførelsen af EU's budget⁷. Ud over de operationelle programmer godkendte Kommissionen i programmeringsperioden 2000-2006 også de ansøgninger, som medlemsstaterne indsendte vedrørende samhørighedsfondsprojekter og vedrørende EFRU-projekter med samlede omkostninger på over 50 millioner euro (store projekter). I programmeringsperioden 2007-2013 er det ud over programmerne kun projekter med omkostninger på over 50 millioner euro, der skal godkendes af Kommissionen⁸.
- 12.** To generaldirektorater i Kommissionen⁹ spiller en væsentlig rolle, når det gælder kommunalt affald:
- GD for Miljø er ansvarligt for EU's miljøpolitik på området affaldshåndtering. Det skal overvåge gennemførelsen af den relevante lovgivning (f.eks. opfyldelse af bestemte mål), og det bliver hørt af GD for Regionalpolitik og Bypolitik, når dette vurderer kvaliteten af forslagene til operationelle programmer og store projekter¹⁰
 - GD for Regionalpolitik og Bypolitik er ansvarligt for EU's budget på området regionalpolitik, som projekter vedrørende infrastrukturer til affaldshåndtering kan medfinansieres under.
- 13.** I programmeringsperioden 2000-2006 medfinansierede strukturforanstaltningerne hovedsagelig følgende typer infrastruktur til affaldshåndtering: sorteringsanlæg (jf. **billede 1**), komposteringsanlæg og anlæg til anaerobisk nedbrydning (jf. **billede 2**), anlæg til mekanisk-biologisk behandling, systemer til særskilt indsamling samt deponeringsanlæg (både etablering af nye og lukning samt rehabilitering af gamle) (jf. **billede 3**). Disse typer infrastruktur forventes at bidrage til at opfylde EU's affaldspolitiske mål gennem udsortering af bionedbrydeligt affald fra deponeringsaffald og øget genanvendelse (jf. **tekstboks 1**).

⁷ Artikel 17, stk. 1, i TEU og artikel 317 i TEUF.

⁸ Fra 1. januar 2007 til 25. juni 2010 var beløbet på miljøområdet 25 millioner euro.

⁹ Et tredje generaldirektorat, GD ESTAT, har ansvaret for at koordinere det europæiske statistiske system og levere relevante statistikker til Kommissionens øvrige tjenester. Dette generaldirektorat er hovedleverandør af statistikker om affald, og GD for Miljø er den primære bruger.

¹⁰ I programmeringsperioden 2000-2006 blev GD for Miljø også hørt af GD for Regionalpolitik og Bypolitik i forbindelse med ansøgninger vedrørende projekter under Samhørighedsfonden.

EKSEMPLER PÅ EU-MEDFINANSIEREDE INFRASTRUKTURER TIL AFFALDSHÅNDTERING

I Portugal blev der opført et sorteringsanlæg (RESITEJO) med en kapacitet på 9 000 ton pr. år med henblik på nyttiggørelse af kildesorteret emballageaffald, papir og glas fra et antal kommuner. De genanvendelige materialer blev udsorteret manuelt og solgt til genanvendelsesvirksomheder, og restaffaldet blev deponeret på et nærliggende deponeringsanlæg. De støtteberettigede projektkomkostninger beløb sig til 2,28 millioner euro, og der blev ydet 1,71 million euro i EFRU-medfinansiering.

I Rumænien blev der opført et komposteringsanlæg (Râmnicu Vâlcea) til behandling og kompostering af særskilt indsamlet bionedbrydeligt affald fra private husstande og grønt affald fra kommunale parker. Med en kapacitet til behandling af 14 400 ton affald pr. år var anlægget beregnet til at bidrage til at opfylde deponeringsdirektivets mål for udsortering af bionedbrydeligt affald fra deponeringsaffald. Infrastrukturen var del af et integreret affaldshåndteringsprojekt til 14,67 millioner euro, og der blev ydet 11 millioner euro i EU-støtte.

Et projekt i Spanien (Alt Empordà) bestod i en udvidelse af et deponeringsanlæg med en kapacitet på 1 167 603 m³ samt en reduktion af anlæggets indvirkning på miljøet ved forbedring af de eksisterende deponeringsenheder med hensyn til opsamling og behandling af gas og perkolat. Omkostningerne ved projektet beløb sig til 5,71 millioner euro, hvoraf 4,57 millioner euro kom fra Samhørighedsfonden.

Billede 1 — Sorteringsanlæg

Billede 2 — Komposteringsanlæg

Billede 3 — Deponeringsanlæg

REVISIONENS OMFANG OG REVISIONSMETODEN

- 14.** Hovedformålet med revisionen var at vurdere, om strukturforanstaltningernes finansiering af infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald effektivt hjælper medlemsstaterne med at opfylde EU's affaldspolitiske mål.
- 15.** Retten behandlede følgende spørgsmål:
- Har infrastrukturene til håndtering af kommunalt affald været en succes?
 - Er EU's affaldspolitiske mål blevet opfyldt på regionalt niveau¹¹?
 - Var der truffet foranstaltninger til at maksimere EU-finansieringens effektivitet?
- 16.** De anvendte vurderingskriterier beskrives nærmere under de enkelte spørgsmål (jf. punkt 20, 21, 35 og 45). Som det er sædvane i forbindelse med forvaltningsrevision, er kriterierne opstillet under hensyntagen til eksempler på god praksis på området (jf. punkt 9).
- 17.** Revisionen blev foretaget i Europa-Kommissionen og i otte regioner i fire medlemsstater (Spanien, Italien, Portugal og Rumænien). Rettens stikprøve var udtaget med fokus på medlemsstater og regioner, som havde modtaget stor finansiel støtte fra EU til affaldshåndtering i programmeringsperioderne 2000-2006 og 2007-2013, og hvor der på tidspunktet for revisionen var et tilstrækkeligt stort antal afsluttede projekter, hvis effektivitet kunne vurderes. **Bilag III** er en liste over de reviderede infrastrukturer og de gennemgåede operationelle programmer.
- 18.** Som grundlag for sin revision vurderede Retten:
- resultaterne fra en stikprøve på 26 infrastrukturer til affaldshåndtering, som blev medfinansieret i programmeringsperioden 2000-2006¹²: fem sorteringsanlæg, syv komposteringsanlæg eller anlæg til anaerobisk nedbrydning, syv anlæg til mekanisk-biologisk behandling og syv deponeringsanlæg
 - opfyldelsen af EU's mål for håndtering af fast kommunalt affald i de otte reviderede regioner
 - gennemførelsen af støtteforanstaltninger i de otte udvalgte regioner og Kommissionens rolle med hensyn til at maksimere EU-finansieringens effektivitet.

¹¹ EU's affaldsdirektiver fastsætter mål på medlemsstatsniveau. Men eftersom det generelt er regionerne, der har ansvaret for at udarbejde affaldshåndteringsplaner, og eftersom de har modtaget finansiel støtte fra EU til håndtering af kommunalt affald, har Retten i forbindelse med denne revision vurderet deres bidrag til opfyldelsen af EU's mål.

¹² 15 projekter vedrørende infrastrukturer til affaldshåndtering havde modtaget finansiel støtte fra Samhørighedsfonden (herunder fem projekter vedrørende anlæg i Rumænien, som blev påbegyndt med støtte fra ISPA, da landet var på vej til at blive en medlemsstat). Tilskuddet var godkendt af Kommissionen. 11 af projekterne var EFRU-projekter, som var omfattet af operationelle programmer og godkendt af de ansvarlige forvaltningsmyndigheder.

19. Revisionen fandt sted mellem januar og november 2011. Der blev gennemgået projektdossierer i Kommissionen og i de fire udvalgte medlemsstater, og der blev ført samtaler med ansatte i Kommissionen, i medlemsstaternes myndigheder og hos infrastrukturoperatørerne. Under revisionen besøgte Retten alle de infrastrukturer til affaldshåndtering, der indgik i stikprøven. Retten blev bistået af uafhængige eksterne eksperter med forstand på håndtering af kommunalt affald. Revisionskriterierne blev fastlagt med bistand af eksterne eksperter og drøftet med Kommissionen under planlægningen af revisionen.

BEMÆRKNINGER

HAR INFRASTRUKTURERNE TIL HÅNDTERING AF KOMMUNALT AFFALD VÆRET EN SUCCES?

- 20.** De resultater, der leveres af en medfinansieret infrastruktur, bør være i overensstemmelse med dens tekniske udformning, støtteansøgningen og de almindeligt anerkendte standarder.
- 21.** I henhold til affaldsdirektivet skal infrastrukturer til affaldshåndtering udformes og drives på en måde, som sikrer, at affald behandles og bortskaffes, uden at der opstår risiko for vand, luft og jord, og uden at der forvoldes støj- og lugtproblemer. Desuden er det fastsat i deponeringsdirektivet, at der skal stilles økonomisk sikkerhed til dækning af omkostningerne til nedlukning og efterbehandling i en periode på mindst 30 år, eftersom de potentielle miljøtrusler rækker ud over driftsfasen.
- 22.** Retten undersøgte:
- om de medfinansierede infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald effektivt havde leveret de forventede resultater
 - om driften af de medfinansierede infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald havde forårsaget miljøproblemer.

¹³ Forholdet mellem de ton affald, der behandles på anlægget, og de ton materialer, der nyttiggøres.

HÅNDBERINGSANLÆGGENES EFFEKTIVITET VARIEREDE, MEN DE ANLÆG, DER MODTOG USORTERET AFFALD, LEVEREDE UTILFREDSSTILLELLENDE RESULTATER

SORTERINGSANLÆG

- 23.** De fem sorteringsanlæg, som Retten undersøgte, var udformet med henblik på nyttiggørelse af emballageaffald (og i nogle tilfælde papir og glas), der var kildesorteret i husstandene, og for så vidt angår forholdet mellem input og output¹³ og kvaliteten af de nyttiggjorte materialer leverede de generelt tilfredsstillende resultater, som var i overensstemmelse med deres tekniske udformning og de almindeligt anerkendte standarder:
- Mellem 50 % og 74 % af det modtagne emballageaffald blev nyttiggjort
 - Kvaliteten af de nyttiggjorte materialer levede normalt op til markeds-specifikationerne og kunne derfor afsættes.

- 24.** På grund af svagheder i forbindelse med planlægningen af infrastrukturene lå driften på tre af de fem sorteringsanlæg imidlertid på mellem 106 % og 154 % af den nominelle kapacitet efter seks eller syv års drift. Det ene anlæg betjente flere kommuner end oprindeligt planlagt, og på de to andre var den indsamlede mængde kildesorteret affald større end forventet. Overbelastning medfører en risiko for, at nyttiggørelsesgraden falder, og at de nyttiggjorte materialer ikke lever op til genanvendelsesvirksomhedernes kvalitetskrav.

KOMPOSTERINGSANLÆG OG ANLÆG TIL ANAEROBISK NEDBRYDNING

- 25.** De syv komposteringsanlæg og anlæg til anaerobisk nedbrydning, som Retten undersøgte, var udformet til produktion af kompost ved behandling af bionedbrydeligt affald, og de leverede varierende resultater. Retten konstaterede følgende:
- a) På fire af de udvalgte anlæg lå den producerede mængde kompost i forhold til den leverede mængde kommunalt affald under det nominelle mål (forholdet mellem input og output varierede i disse anlæg fra 1 % til 22 %), hvilket betød, at betydelige mængder restaffald blev deponeret
 - b) På to anlæg levede kvaliteten af den producerede kompost ikke op til de mål, der var angivet i ansøgningerne, og det gjaldt især kompost produceret af blandet affald, fordi det havde et højt indhold af tungmetaller, hvilket begrænsede dets anvendelighed, f.eks. i landbruget. På et tredje anlæg undersøgte operatøren kun indholdet af tungmetaller det første driftsår og ikke de følgende fire år

ET EKSEMPEL PÅ VELLYKKET AFSÆTNING AF KOMPOST

Et portugisisk komposteringsanlæg (LIPOR), som betjener ca. en million indbyggere, modtog kun særskilt indsamlet bionedbrydeligt affald i form af fødevarer- og køkkenaffald eller grønt affald. Ved hjælp af bl.a. oplysningskampagner satte operatøren fokus på korrekt sortering og indsamling af bionedbrydeligt affald med det formål at forbedre kvaliteten af det råmateriale, der skulle komposteres. I 2010 producerede anlægget 10 027 ton kompost af høj kvalitet, der let kunne afsættes til en gennemsnitspris på 71,8 euro pr. ton.

- c) Komposten fra fem af de syv udvalgte anlæg var svær at afsætte, fordi kompostmarkedet ikke var tilstrækkelig udviklet¹⁴, og fordi komposten var af ringe kvalitet. I sidste ende blev komposten solgt for under én euro pr. ton. I to tilfælde opbyggedes der lagre, selv om produktionen lå langt under målet
- d) På to anlæg lå driften på under 10 % af kapaciteten. Det skyldtes, at hovedparten af det særskilt indsamlede bionedbrydelige affald var ubrugeligt, fordi det var iblandet andre typer affald og måtte deponeres direkte. Til gengæld var der tale om overbelastning på to andre anlæg, hvor driften lå på 102 % og 119 % af kapaciteten.

¹⁴ Et kompostmarked kan først siges at være tilstrækkelig udviklet, når der findes kvalitetsstandarder for kompost, gives anvisninger vedrørende hensigtsmæssige anvendelsesmuligheder og gennemføres oplysningskampagner for at fremme brugen af kompost.

ANLÆG TIL MEKANISK-BIOLOGISK BEHANDLING

- 26.** Seks af de reviderede anlæg til mekanisk-biologisk behandling var operationelle, da revisionen fandt sted, men det syvende, som ligger i Puglia og stod færdigt i 2003, var ikke i drift på grund af væsentlige problemer med tildelingen af driftskontrakten og forsinkelser i opnåelsen af de nødvendige tilladelser. I perioden siden 2003 er der foretaget bevarende vedligeholdelse af anlægget for 3,5 millioner euro (eller 24 % af de samlede investeringsomkostninger), som medlemsstaten har betalt.
- 27.** Fem af de seks operationelle anlæg til mekanisk-biologisk behandling var beregnet til behandling af blandet affald (inklusive bionedbrydeligt affald). Retten noterede sig, at resultaterne med hensyn til nyttiggørelse af materialer og udsortering fra deponeringsaffald var meget ringe. Resultatmæssigt kan disse seks anlæg til mekanisk-biologisk behandling inddeles i tre grupper:
- a) Ét anlæg til mekanisk-biologisk behandling bidrog klart til at opfylde EU's affaldspolitiske mål, især med hensyn til udsortering fra deponeringsaffald, selv om det ikke helt opfyldte de mål, der var fastsat i den tekniske udformning (jf. **tekstboks 3**)
 - b) Et andet anlæg til mekanisk-biologisk behandling leverede blandede resultater. Tørstoffet i affaldet blev sendt til et eksternt anlæg til fremstilling af affaldsbaseret brændsel, og under 50 % af det modtagne affald blev deponeret. Der blev imidlertid ikke foretaget nyttiggørelse af materialer bortset fra en lille mængde metal, og det bionedbrydelige affald blev ikke genanvendt, eftersom alt fermentatet fra processen blev deponeret
 - c) Fire anlæg til mekanisk-biologisk behandling bidrog ikke væsentligt til at reducere mængden af deponeret affald (jf. **tekstboks 4**).

TEKSTBOKS 3

ET EKSEMPEL PÅ ET ANLÆG TIL MEKANISK-BIOLOGISK BEHANDLING, DER DRIVES I OVERENSSTEMMELSE MED EU'S AFFALDSHIERARKI OG PRINCIPPET OM UDSORTERING FRA DEPONERINGSAFFALD

Et anlæg til mekanisk-biologisk behandling i Spanien (Sant Adrià de Besòs) modtog kun restaffald, eftersom emballage, glas, papir og pap samt bionedbrydeligt affald allerede var blevet indsamlet særskilt i særlige beholdere, som befolkningen i hele det område, som anlægget betjente, havde adgang til. Anlægget udskilte tørstoffractionen fra bioaffaldet. Efter udsortering af materialer, som kunne afsættes til oparbejdningsevirsomheder, f.eks. glas, plastic, metal, papir og pap, blev den resterende tørstoffraction forbrændt med energiudnyttelse på et anlæg i det samme affaldshåndteringskompleks. Bioaffaldet blev udsat for en anaerobisk behandling til fremstilling af biogas, der derefter blev brugt som energikilde. I 2010 betød anvendelsen af denne proces, at nyttiggjorte materialer udgjorde 8 % af det modtagne restaffald i stedet for 10 % som anført i ansøgningen, at bionedbrydeligt stof til biologisk behandling udgjorde 20 % i stedet for 26,5 % som planlagt, og at restaffald til forbrænding udgjorde 70 % i stedet for 63,5 %.

TEKSTBOKS 4

FIRE ANLÆG TIL MEKANISK-BIOLOGISK BEHANDLING OPFYLDTE IKKE DERES MÅL OG BIDROG IKKE TIL UDSORTERINGEN FRA DEPONERINGSAFFALD

På tre italienske anlæg til mekanisk-biologisk behandling (Villacidro, Olbia og Cerignola) deponerede operatøren hele outputtet fra behandlingsprocessen: både tørstoffractionen, hvorfra der ikke var udsortet materialer, og det producerede fermentat, i alt 68 %, 82 % og 93 % af det modtagne affald på de respektive anlæg. Kun procestab (f.eks. fordampning eller perkolatproduktion) reducerede mængden af deponeret affald. På to af anlæggene fandtes der medfinansierede maskiner til fremstilling af affaldsbaseret brændsel, men fordi der ikke var potentielle aftagere til brændslet, var de på det ene anlæg ikke taget i brug, og på det andet var de blevet demonteret. På det tredje anlæg var den mekaniske sorteringsenhed ikke i brug seks år efter anlæggets idriftsættelse. Der var ikke længere behov for den, fordi bionedbrydeligt affald nu blev kildesortet og indsamlet særskilt.

Desuden var de tre anlæg overbelastede, hvilket medførte, at henholdsvis 13 %, 52 % og 65 % af det modtagne affald slet ikke blev behandlet, men deponeret direkte med et højt indhold af bionedbrydeligt stof, eftersom der i to tilfælde ikke var foretaget særskilt indsamling af bionedbrydeligt affald.

Det fjerde anlæg i denne gruppe (Linares i Spanien) foretog udsortering af materialer, og den producerede kompost blev ikke deponeret, men anvendt til anlægsarbejder og i landbruget. Målene for nyttiggørelse var imidlertid ikke opfyldt: Kun mellem 6 % og 9 % af det bionedbrydelige affald og 4 % af de genanvendelige materialer blev nyttiggjort, selv om målene var henholdsvis 25 %-28 % og 7 %-8 %. Det betød, at 85 % af det modtagne affald blev deponeret med et højt indhold af bionedbrydeligt stof. Den producerede kompost var svær at afsætte, og ca. 50 % af anlæggets samlede produktion var oplagret, da revisionen fandt sted.

DEPONERINGSANLÆG

28. Med hensyn til de syv udvalgte deponeringsanlæg noterede Retten sig, at mellem 31 % og 55 % af den samlede mængde deponeret affald var bionedbrydeligt affald, hvilket skyldtes, at denne affaldstype ikke blev behandlet effektivt:

- a) På fem af de syv undersøgte deponeringsanlæg blev affald deponeret uden nogen form for behandling. Det gjaldt for tre af disse fem anlæg, at det bionedbrydelige affald var indsamlet særskilt, men på to af de tre anlæg var over 90 % af det bionedbrydelige affald forurenet med ikke-bionedbrydeligt affald, og det blev derfor deponeret direkte
- b) På de to sidste deponeringsanlæg blev affaldet behandlet på anlæg til mekanisk-biologisk behandling, før det blev bortskaffet. Disse to behandlingsanlæg leverede imidlertid ikke tilfredsstillende resultater. Det ene var overbelastet (52 % af det modtagne affald blev sendt direkte til deponering uden behandling), og det andet opfyldte ikke det mål for nyttiggørelse af bionedbrydeligt affald, der var fastsat i den tekniske udformning, hvilket betød, at der blev deponeret affald med et højt indhold af bionedbrydeligt stof (jf. **tekstboks 4**).

NÆSTEN ALLE INFRASTRUKTURERNE OPFYLDTE MILJØKRAVENE, MEN FOR MERE END TO TREDJEDELE AF DEPONERINGSANLÆGGENE VAR DER IKKE STILLET TILSTRÆKKELIG ØKONOMISK SIKKERHED VEDRØRENDE OMKOSTNINGERNE TIL NEDLUKNING OG EFTERBEHANDLING

29. Rettens datagennemgang viste, at de miljømæssige indvirkninger på luft, jord og vand generelt blev overvåget i 25 af de 26 udvalgte infrastrukturer. I de fleste tilfælde blev projekterne gennemført i overensstemmelse med de opnåede tilladelser. Et enkelt anlæg var endnu ikke i drift, da revisionen fandt sted (jf. punkt 26).

- 30.** Da revisionen fandt sted, gjaldt det imidlertid for to af de syv udvalgte deponeringsanlæg, at gasserne fra nedbrydningen af bionedbrydeligt affald ikke blev opsamlet og behandlet eller afbrændt som fastsat i deponeringsdirektivet (jf. **tekstboks 5**). Ukontrollerede gasser fra deponeringsanlæg kan forurene atmosfæren, påvirke vegetationen og forårsage eksplosioner.
- 31.** Retten noterede sig også, at der i en tredjedel af infrastrukturene var problemer med at overholde de grænser for lugtemissioner, der var fastsat i de nationale miljøtilladelser, i hvert fald i visse driftsperioder. I en anden tredjedel af de udvalgte infrastrukturer noteredes det, at lugtniveauerne ikke blev overvåget. To af de anlæg, der ikke overvågede lugtniveauerne, modtog EU-medfinansiering til ekstra anlægsarbejde med henblik på håndtering af lugtproblemer.

TEKSTBOKS 5**TO DEPONERINGSANLÆG FORETOG INGEN OPSAMLING OG BEHANDLING ELLER AFBRÆNDING AF GAS**

På et af deponeringsanlæggene i Italien (Cavallino) blev affald deponeret i tre år, og da revisionen fandt sted, var udnyttelsesgraden ca. 70 %. De gasser, der blev genereret ved nedbrydningen af bionedbrydeligt stof, blev frigivet i atmosfæren uden behandling eller afbrænding, fordi infrastrukturen til opsamling af gas endnu ikke var bygget færdig.

På et deponeringsanlæg i Rumænien (Piatra Neamț) noterede Retten sig, at der næsten to år efter idriftsættelsen ikke fandtes et system til opsamling af gas fra anlægget, og at et sådant system heller ikke var under opførelse eller ved at blive planlagt.

Disse to deponeringsanlæg modtog en stor mængde bionedbrydeligt affald på grund af manglende eller mangelfuld behandling af affaldet før deponering, og derfor var det endnu mere relevant at opsamle og behandle eller afbrænde gas for at beskytte atmosfæren.

- 32.** Halvdelen af de infrastrukturer, der havde problemer med lugthåndtering, havde imidlertid ikke ændret deres driftsprocesser eller foretaget ekstra investeringer for at løse problemerne (jf. **tekstboks 6**).
- 33.** De indvirkninger, som driften af et deponeringsanlæg potentielt kan have på miljøet, er ikke begrænset til infrastrukturens driftsperiode, eftersom der potentielt kan forekomme perkolatnedsivning og gasemissioner i årtier, efter at deponeringen af affald er ophørt. Derfor fastsætter deponeringsdirektivet, at der skal afsættes midler til dækning af omkostningerne til nedlukning og efterbehandling i en periode på mindst 30 år. For så vidt angår fem af de syv udvalgte deponeringsanlæg var der imidlertid ikke stillet tilstrækkelig økonomisk sikkerhed til dette formål. I disse tilfælde er de faktisk afsatte beløb — uanset den anvendte beregningsmetode — ikke store nok til at sikre, at der efter driftens ophør vil være tilstrækkelige midler til rådighed til at forebygge langsigtede miljøtrusler såsom grundvandsforurening på grund af perkolatnedsivning eller forurening af atmosfæren på grund af gasemissioner.

TEKSTBOKS 6

EKSEMPLER PÅ METODER TIL REDUKTION AF LUGTPROBLEMER

På to komposteringsanlæg/anlæg til anaerobisk nedbrydning (VALORSUL i Portugal og Gironés i Spanien) blev der ved uafhængig overvågning konstateret lugtproblemer. For at afhjælpe situationen ændrede operatørerne driftsprocessen, f.eks. med hensyn til tidsplanerne og tidspunkterne for vending af komposten eller vedligeholdelsen af biofiltre. På det ene anlæg blev der indført et rapporteringssystem, så beboere pr. sms kunne klage til operatøren over ubehagelige lugte.

På to af deponeringsanlæggene i Portugal (RESIDOURO og Baixo Tâmega) blev der registreret klager over lugtproblemer i de første driftsår. Derefter blev der installeret lugtmaskeringssystemer, som aktiveres efter behov.

- 34.** Retten noterede sig også, at der var væsentlige forskelle på regionernes metoder til beregning af den økonomiske sikkerhed, der skulle stilles, og at beløbene derfor var meget forskellige (fra 370 000 euro til 4 180 000 euro for et deponeringsanlæg med en kapacitet på ca. 1,4 millioner m³). Disse metoder sikrer ikke godt nok, at der vil være tilstrækkelige midler til rådighed til dækning af omkostningerne til nedlukning og efterbehandling i en periode på 30 år. I nogle tilfælde blev størrelsen af den økonomiske sikkerhed beregnet på grundlag af deponeringsanlæggets opførelsesomkostninger, og i andre tilfælde blev den fastsat ud fra anlæggets kapacitet eller areal eller antallet af deponerede ton affald.

ER EU'S AFFALDSPOLITISKE MÅL BLEVET OPFYLDT PÅ REGIONALT NIVEAU?

- 35.** Strukturforanstaltningernes finansiering af infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald bør hjælpe de støttede regioner med at opfylde de affaldspolitiske mål, der er fastsat i EU's direktiver. Især bør regionerne tilskyndes til at forebygge kommunalt affald, og de bør i højere grad foretage særskilt indsamling, så de kan bidrage til at opfylde EU-målene¹¹ for genanvendelse og nyttiggørelse og reducere anvendelsen af deponeringsanlæg til endelig bortskaffelse.
- 36.** Retten undersøgte:
- om situationen med hensyn til forebyggelse af kommunalt affald var under forbedring i de udvalgte regioner
 - om regionerne havde øget graden af særskilt indsamling, bidraget til at opfylde EU-målene for bestemte affaldsstrømme og reduceret anvendelsen af deponering
 - om ulovlige lossepladser var blevet afskaffet, og om affaldet blev behandlet før bortskaffelse på deponeringsanlæg.

UOVERENSSTEMMELSER I RAPPORTERINGEN AF DATA

- 37.** Efter sine besøg i otte regioner i de fire udvalgte medlemsstater noterede Retten sig, at der var uoverensstemmelser med hensyn til rapporteringen om opfyldelsen af EU-målene. De data, der var indberettet til Kommissionen, stemte ikke altid overens med de tal, der forelå i medlemsstaterne. Sådanne uoverensstemmelser kan gøre det svært for Kommissionen at vurdere, om EU's affaldsmål rent faktisk bliver opfyldt (jf. **tekstboks 7**). Kommissionen undersøger, om de modtagne tal er overensstemmende, men den vurderer ikke deres pålidelighed.
- 38.** Hertil kommer, at Kommissionen ikke indsamler oplysninger om regionernes bidrag til at opfylde EU-målene, selv om der i seks af de otte besøgte regioner, udarbejdes affaldshåndteringsplaner på regionalt niveau, hvori der tages højde for EU-målene. Rapportering på nationalt niveau kan skjule store forskelle i affaldshåndteringen inden for en medlemsstat, sådan som det var tilfældet i Andalucía og Puglia set i sammenligning med den generelle situation i henholdsvis Spanien og Italien.

TEKSTBOKS 7

EKSEMPLER PÅ TILFÆLDE, HVOR DER IKKE VAR OVERENSSTEMMELSE MELLEM DATAENE I MEDLEMSSTATERNE OG DE DATA, DER VAR INDBERETTET TIL KOMMISSIONEN

I Spanien er miljøministeriet ansvarligt for at konsolidere dataene fra regionerne og rapportere til Kommissionen om opfyldelsen af deponeringsdirektivets mål. Andalucía havde rapporteret, at der i 2009 var deponeret 500 000 ton bionedbrydeligt affald, men på grundlag af de data, der blev fremlagt under revisionen, skønnede Retten, at den oplyste mængde skulle have været ca. 1 800 000 ton. Det betyder, at Spanien i 2009 deponerede 58 % af den mængde bionedbrydeligt affald, der blev produceret i 1995, i stedet for 47 % som rapporteret til Kommissionen, og således ikke opfyldte årets deponeringsmål på 50 %.

I Portugal var der ingen data på regionalt niveau om opfyldelsen af målene i EU-direktiverne, men de data, som de nationale myndigheder havde indberettet til Kommissionen, viste, at både deponeringsdirektivets mål for 2006 og emballagedirektivets mål for 2005 var opfyldt. Det fremgik imidlertid af data, der blev fremlagt under revisionen, at deponeringsdirektivets mål for 2006 lige netop ikke var opfyldt, og at emballagedirektivets mål for 2005 ikke var opfyldt med hensyn til genbrug af plasticemballage (46,95 % fra opfyldelse).

AFFALDSDANNELSEN STEG I SEKS AF DE UDVALGTE REGIONER

- 39.** Mens tendensen for EU-27-gennemsnittet var, at dannelsen af kommunalt affald trods kontinuerlig økonomisk vækst frem til 2008 havde ligget stabilt omkring 520 kg pr. indbygger siden 2000, var affaldsdannelsen pr. indbygger steget i seks af de udvalgte regioner. I de to sidste regioner, Sardegna og Cataluña, var den stort set uændret. I 2009 lå affaldsdannelsen pr. indbygger i halvdelen af de udvalgte regioner over EU-27-gennemsnittet og over medlemsstatens gennemsnit, mens dette ikke var tilfældet i nogen af de udvalgte regioner i 2000.

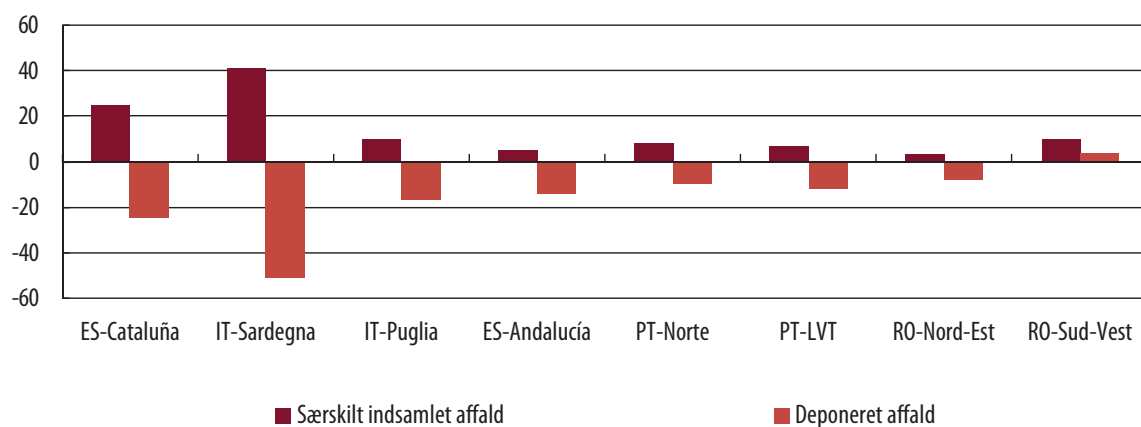
KUN EN FJERDEDEL AF DE UDVALGTE REGIONER HAVDE ØGET ANDELEN AF SÆRSKILT INDSAMLING VÆSENTLIGT, REDUCERET ANVENDELSEN AF DEPONERING OG BIDRAGET TIL AT OPFYLDE EU-MÅLENE

- 40.** Kun to af de udvalgte regioner, Sardegna og Cataluña, havde gjort væsentlige fremskridt med hensyn til særskilt indsamling og udsortering fra deponeringsaffald. Retten noterede sig, at andelen af særskilt indsamlet affald var steget i Sardegna, fra 2 % i 2000 til 43 % i 2009, og i Cataluña fra 13 % til 38 % i samme periode. Tilsvarende var der sket et fald i deponeringen af kommunalt affald i denne periode, fra 74 % til 23 % i Sardegna og fra 64 % til 39 % i Cataluña (jf. **figur 4**)¹⁵.
- 41.** I disse to regioner faldt mængden af deponeret affald målt i kg pr. indbygger, mens den var næsten uændret eller steg i de seks andre udvalgte regioner (jf. **figur 5**).

¹⁵ Analysen af de opnåede resultater i den rumænske region Sud-Vest er påvirket af, at medlemsstatens databaser over affaldshåndtering ikke var pålidelige, især med hensyn til andelen af særskilt indsamlet affald.⁰

FIGUR 4

UDVIKLINGEN I ANDELEN AF SÆRSKILT INDSAMLET KOMMUNALT AFFALD OG ANDELEN AF DEPONERET KOMMUNALT AFFALD I DE UDVALGTE REGIONER FRA 2000 TIL 2009¹

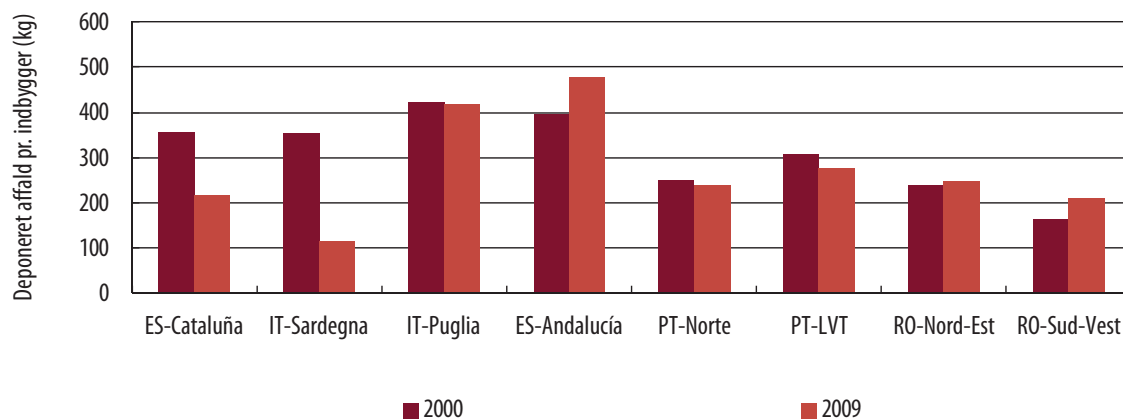

¹ Dataene for den rumænske region Nord-Est gælder deponeret affald i perioden 2003-2009 og særskilt indsamlet affald i perioden 2004-2009. Dataene for Andalucía vedrørende særskilt indsamlet affald gælder perioden 2002-2008, og dataene for den rumænske region Sud-Vest gælder deponeret affald og særskilt indsamlet affald i perioden 2006-2009.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af data i Kommissionen og medlemsstaterne.

FIGUR 5

DEPONERET AFFALD PR. INDBYGGER (KG) I 2000 OG 2009¹

¹ Dataene for RO-Nord-Est gælder 2003 og 2009, og dataene for RO-Sud-Vest 2007 og 2009.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af data i Kommissionen og medlemsstaterne.

42. Sardegna og Cataluña var de eneste af de udvalgte regioner, der bidrog til at opfylde EU-målene for bestemte typer kommunalt affald:

- a) Kun Sardegna og Cataluña bidrog til at opfylde deponeringsdirektivets mål med hensyn til udsortering af bionedbrydeligt affald fra deponeringsaffald. To andre regioner bidrog ikke til at opfylde EU-målene, og for de fire resterende regioner var fristen for opfyldelse 2010. Da revisionen fandt sted, forelå der endnu ikke data for 2010, men tendensen i årene før 2010 viste ikke en stigning i udsorteringen af bionedbrydeligt affald¹⁶ (jf. **tabel 2**)
- b) Med hensyn til emballagedirektivets mål var situationen meget forskellig i de otte regioner. Cataluña, Sardegna og Andalucía bidrog til at opfylde EU-målene. I de fem andre regioner var der ikke foretaget nogen specifik overvågning på regionalt niveau. På grundlag af de data, der blev fremlagt i medlemsstaterne, skønnede Retten, at disse regioner sandsynligvis ikke ville bidrage til at opfylde EU-målene, eftersom andelen af særskilt indsamlet affald var lav
- c) Fem af de otte udvalgte regioner¹⁷ bidrog ikke til at opfylde det EU-mål for særskilt indsamling af elektrisk og elektronisk udstyr, som i henhold til direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr skulle være opfyldt i 2006, trods en generelt positiv tendens. Cataluña bidrog allerede i 2006, og Sardegna og Puglia bidrog i henholdsvis 2009 og 2010.

¹⁶ For Portugals vedkommende forelå der kun data på nationalt niveau.

¹⁷ ES-Andalucía, RO-Nord-Est og RO-Sud-Vest. Der forelå ingen data på regionalt niveau om de to udvalgte regioner i Portugal, Lisboa e Vale do Tejo og Norte. Medlemsstaten som helhed havde imidlertid ikke opfyldt målene.

TABEL 2

TENDENSEN FOR DEPONERING AF BIONEDBRYDELIGT AFFALD SOM PROCENTDEL AF DEN SAMLEDE MÆNGDE BIONEDBRYDELIGT KOMMUNALT AFFALD, DER BLEV PRODUCERET I 1995

Udvalgte regioner	2006		2009	
	Resultat	Mål	Resultat	Mål
ES-Cataluña	69 %	< 75 %	45 %	< 50 %
IT-Sardegna	59 %	< 75 %	36 %	< 50 %
IT-Puglia	84 % ²	< 75 %	85 %	< 50 %
ES-Andalucía	87 %	< 75 %	93 %	< 50 %
Portugal ¹	79 %	i/r	78 %	< 75 % ⁵
RO-Nord-Est	56 % ³	i/r	69 % ³	< 75 % ⁵
RO-Sud-Vest	75 % ⁴	i/r	87 %	< 75 % ⁵

¹ Der forelå ingen tal for de to regioner, kun for medlemsstaten som helhed.

² Data for 2008.

³ Hertil skal lægges det kommunale affald, der ikke blev indsamlet, henholdsvis 35 % og 27 % af den samlede mængde kommunalt affald.

⁴ Data for 2007.

⁵ Mål for 2010.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af data i Kommissionen og medlemsstaterne.

ULOVLIGE LOSSEPLADSER VAR BLEVET AFSKAFFET I HALVDELEN AF REGIONERNE, MEN AFFALD BLEV GENERELT DEPONERET UDEN FORUDGÅENDE BEHANDLING

43. Ifølge data fremlagt af de reviderede regioner havde disse i perioden 2000-2009 helt afskaffet eller væsentligt reduceret antallet af ulovlige lossepladser:

- a) I fire af regionerne viste de data, der blev fremlagt af de relevante myndigheder, at ingen ulovlige lossepladser var i brug, da revisionen fandt sted
- b) I de fire andre regioner var ulovlige lossepladser stadig i brug, især i de to udvalgte regioner i Rumænien, hvor indsamlingen af kommunalt affald i 2009 kun omfattede henholdsvis 54 % og 33 % af befolkningen. Især i regionernes landdistrikter var det almindeligt, at kommunalt affald ikke blev indsamlet.

44. I de udvalgte regioner blev kommunalt affald generelt deponeret uden korrekt behandling, selv om deponeringsdirektivet fastsætter, at affald, der føres til deponering, skal behandles for at nedbringe mængden af affald eller farene for menneskers sundhed eller miljøet. Retten noterede sig følgende:

- a) I fire af de udvalgte regioner blev kommunalt affald generelt deponeret uden nogen form for behandling¹⁸. Desuden blev der i disse regioner kun foretaget særskilt indsamling af bionedbrydeligt affald i ganske få kommuner, hvilket medførte, at der var et højt indhold af bionedbrydeligt stof i det deponerede affald
- b) I én region var det kun affald fra ca. 40 % af regionens samlede befolkning, der blev behandlet før deponering. Denne mangel på behandling blev dog delvis opvejet af, at der blev foretaget særskilt indsamling af bionedbrydeligt affald i det meste af regionen

¹⁸ Det skal bemærkes, at Rumæniens frist for at sikre, at alle eksisterende deponeringsanlæg opfylder deponeringsdirektivets krav, er blevet forlænget til 2017.

- c) I de tre sidste regioner blev affaldet behandlet på anlæg til mekanisk-biologisk behandling, før det blev bortskaffet, men anlæggene leverede generelt ikke de forventede resultater (jf. **tekstboks 8**).

BLEV DER TRUFFET FORANSTALTNINGER TIL AT MAKSIMERE EU-FINANSIERINGENS EFFEKTIVITET?

- 45.** For at maksimere effektiviteten af de medfinansierede infrastrukturer bør forebyggelse og genbrug af affald i overensstemmelse med EU's affaldshierarki (jf. **figur 3**) støttes og fremmes ved hjælp af informationsforanstaltninger, administrative foranstaltninger og økonomiske foranstaltninger, f.eks. oplysningskampagner, kvalitetsstandarder, ordninger for særskilt indsamling eller mængdebaseret afregning og deponeringsafgifter (jf. punkt 9). EU's finansielle støtte bør tilskynde til gennemførelse af sådanne støtteforanstaltninger. Der bør implementeres et passende retningslag og hensigtsmæssige retningslinjer.

TEKSTBOKS 8

EKSEMPEL PÅ EN REGION, HVOR DER FANDTES BEHANDLINGSANLÆG, MEN HVOR DISSE IKKE LEVEREDE TILFREDSSTILLENDE RESULTATER

I en af de udvalgte regioner modtog 22 af de 28 deponeringsanlæg, der var i brug, da revisionen fandt sted, forbehandlet affald fra anlæg til mekanisk-biologisk behandling. Disse anlæg opfyldte imidlertid ikke deres resultatmål. I 2008 blev gennemsnitlig 76 % af det affald, der blev modtaget på regionens 23 behandlingsanlæg, deponeret med et højt indhold af bionedbrydeligt stof, selv om det var blevet behandlet. På det anlæg, der indgik i revisionen, (Linares i Spanien) blev kun mellem 6 % og 9 % af det bionedbrydelige affald udsorteret, selv om konstruktionsmålet var på 25 % til 28 %.

46. Retten undersøgte:

- a) om der på nationalt og/eller regionalt niveau var indført informationsforanstaltninger, administrative foranstaltninger og økonomiske foranstaltninger til støtte for de medfinansierede infrastrukturer til affaldshåndtering, og om Kommissionen opfordrede til gennemførelse af sådanne foranstaltninger, når den godkendte operationelle programmer eller projekter
- b) om der var sandsynlighed for, at EU's regelsæt og retningslinjer ville maksimere EU-støttens effektivitet.

GENNEMFØRELSEN AF INFORMATIONSFORANSTALTNINGER, ADMINISTRATIVE FORANSTALTNINGER OG ØKONOMISKE FORANSTALTNINGER VAR MEGET FORSKELLIG I DE UDVALGTE REGIONER

INFORMATIONSFORANSTALTNINGER

47. Retten konstaterede, at der generelt var gennemført supplerende informationstiltag i form af f.eks. oplysningskampagner eller offentliggjorte retningslinjer for affaldshåndtering i de regioner, hvor de udvalgte infrastrukturer til affaldshåndtering lå. Et eksempel på dette er beskrevet i **tekstboks 9**.

TEKSTBOKS 9

ET GODT EKSEMPEL PÅ, HVORDAN BEVIDSTGØRELSE AF OFFENTLIGHEDEN KAN MEDFØRE, AT INFRASTRUKTURERNE LEVERER BEDRE RESULTATER

Et af komposteringsanlæggene i Portugal (Lipor) blev drevet af en virksomhed, der leverede affaldshåndteringsydelser (særskilt indsamling og behandling) til otte kommuner med i alt ca. en million indbyggere. Virksomheden anså kommunikation og en høj grad af inddragelse af befolkningen som væsentlige forudsætninger for en vellykket affaldshåndtering, og alle dens aktiviteter var derfor ledsaget af tiltag, der havde til formål at informere, bevidstgøre og oplyse offentligheden. Konkret kan det nævnes, at opførelsen af komposteringsanlægget var ledsaget af kommunikations- og oplysningskampagner samt en specifik strategi for markedsføring af komposten. Virksomheden foretog regelmæssige tilfredshedsundersøgelser, den oprettede et gratis oplysningsnummer og offentliggjorde og uddelte retningslinjer for affaldshåndtering. Alle disse bestræbelser førte til en tilfredsstillende kildesortering af bionedbrydeligt affald i private husstande og handelsvirksomheder, og det gjorde det muligt at producere og afsætte kompost af høj kvalitet (jf. **tekstboks 2**).

48. Retten noterede sig imidlertid følgende:

- a) I ingen af de udvalgte regioner målte de ansvarlige myndigheder, om deres informationskampagner gav resultater, og der var ikke fastsat målbare mål fra begyndelsen
- b) Selv om der var gennemført oplysningskampagner i de to udvalgte regioner i Rumænien, var næsten alt det særskilt indsamlede bionedbrydelige affald forurenet, så det måtte deponeres direkte i stedet for at blive behandlet på komposteringsanlæggene.

ADMINISTRATIVE FORANSTALTNINGER

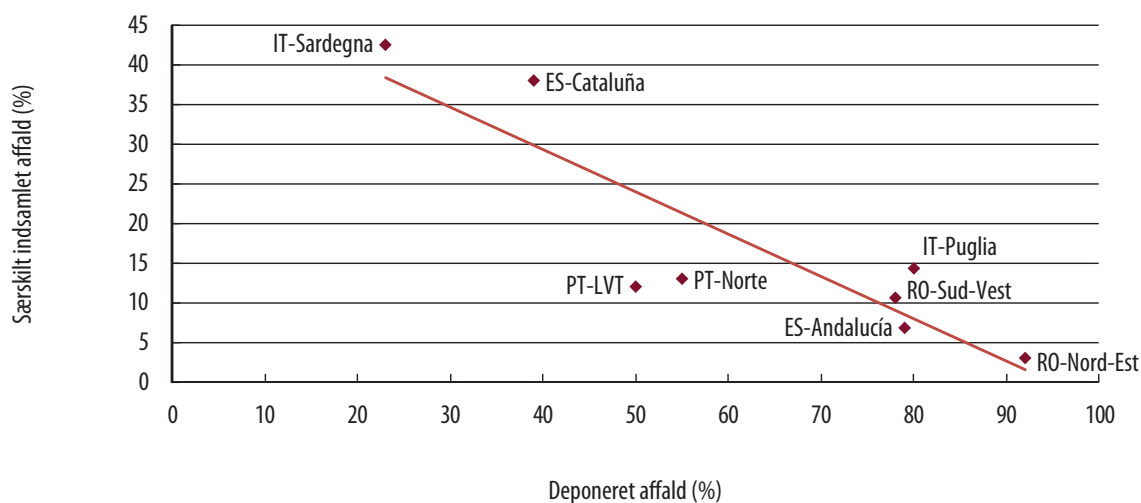
49. Som fastsat i affaldsdirektivet havde de otte udvalgte regioner indført et system med udstedelse af tilladelser til anlæg, som udfører affaldsbehandling. Da revisionen fandt sted, var alle infrastrukturene underlagt de ansvarlige myndigheders kontrol. Denne kontrol var imidlertid begrænset til en vurdering af anlæggenes potentielle indvirkninger på miljøet og omfattede ikke en bedømmelse af de leverede resultater (jf. **tekstboks 6**).

50. Retten noterede sig, at der var stor forskel på implementeringen af særskilt indsamling i de regioner og kommuner, som blev betjent af de reviderede infrastrukturer til affaldshåndtering. Særskilt indsamling af emballageaffald, papir, pap og glas var bredt implementeret og bidrog til de gode resultater, som Retten konstaterede på de reviderede sorteringsanlæg, men særskilt indsamling af bionedbrydeligt affald fungerede kun tilfredsstillende i to regioner. Disse regioner bidrog til at opfylde EU-målene for udsortering af bionedbrydeligt affald og havde reduceret mængden af deponeret affald pr. indbygger (jf. punkt 41 og 42). I de seks andre regioner var der generelt ikke implementeret særskilt indsamling af bionedbrydeligt affald, eller denne var ineffektiv. Det medførte, at de komposteringsanlæg, der behandlede blandet affald eller bionedbrydeligt affald, som ikke var kildesorteret korrekt, leverede dårlige resultater.

51. Tallene viser, at der er et omvendt forhold mellem særskilt indsamling af affald og andelen af deponeret affald (jf. **figur 6**).
52. Med hensyn til kvalitetsstandarder for kompost noterede Retten sig, at fire af regionerne ikke havde nogen standarder, da revisionen fandt sted, og at de fire andre regioners grænseværdier for koncentrationen af tungmetaller i kompost var meget forskellige og ikke så strenge som værdierne i EU's udkast til retningslinjer. De manglende kvalitetsstandarder bidrog til de vanskeligheder, som komposteringsanlæggene og anlæggene til anaerobisk nedbrydning havde med at afsætte deres kompost.

FIGUR 6

OMVENDT FORHOLD MELLEML SÆRSKILT INDSAMLING AF AFFALD OG ANDELEN AF DEPONERET AFFALD¹

¹ For RO-Nord-Est og RO-Sud-Vest blev andelen af deponeret affald kun beregnet på grundlag af det indsamlede affald.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af data i Kommissionen og medlemsstaterne.

ØKONOMISKE FORANSTALTNINGER

53. Ved en gennemgang af de gebyrer for affaldshåndtering, som kommunerne opkrævede hos private husstande - i det mindste i de tre største kommuner, der blev betjent af hver af de udvalgte infrastrukturer - noterede Retten sig følgende:

- a) Der var uden undtagelse tale om faste gebyrer¹⁹ og ikke om ordninger med mængdebaseret afregning, som bygger på princippet om, at forureneren betaler, og som tager sigte på at forebygge eller begrænse affaldsdannelsen
- b) Nogle kommuner havde indbygget elementer til fremme af genbrug i deres gebyrer, selv om de ikke havde en ordning med mængdebaseret afregning (jf. **tekstboks 10**).

¹⁹ Gebyrerne blev beregnet på grundlag af antal kvadratmeter boligareal, antal personer i husstanden, forbruget af drikkevand eller en kombination af disse elementer uden hensyntagen til, hvor meget affald den enkelte husstand producerede.

²⁰ Og hos privatpersoner for bortskaffelse på deponeringsanlæg.

54. Adfærdsændringer kan også søges opnået ved hjælp af et andet økonomisk incitament, som består i at beregne en bortskaffelsesafgift pr. ton deponeret og/eller forbrændt affald og opkræve den hos kommunerne²⁰ i tillæg til de normale deponerings- og/eller forbrændingsgebyrer. Fem af de otte udvalgte regioner havde indført en sådan bortskaffelsesafgift for at fremme affaldshåndteringsmetoder, som er mindre skadelige for miljøet. De to regioner, der havde de højeste deponeringsafgifter, havde den laveste andel af deponeret affald i 2009 (jf. **figur 7**) og havde oplevet de største forbedringer i perioden 2000-2009. For at fremme særskilt indsamling baserede to regioner deres affaldsgebyrer på andelen af særskilt indsamlet affald i de enkelte kommuner (jf. **tekstboks 11**).

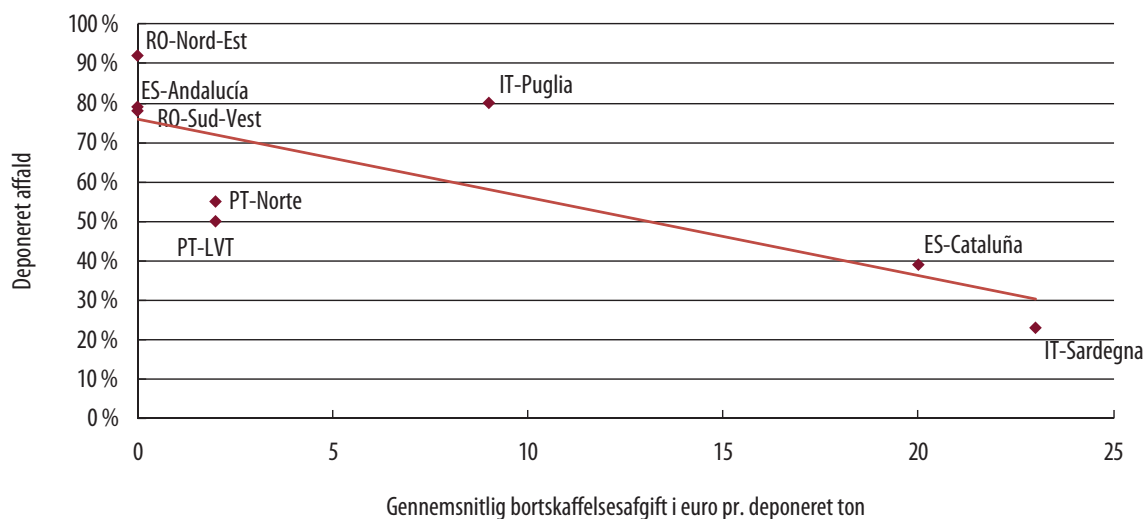
TEKSTBOKS 10

EKSEMPLER PÅ GEBYRER FOR AFFALDSHÅNDTERING MED ELEMENTER TIL FREMME AF GENBRUG

For at fremme genbrug gav nogle kommuner i Cataluña nedslag i affaldshåndteringsgebyret for private husstande, som producerede deres egen kompost, anvendte indsamlingscentre eller deltog i oplysningskampagner. Andelen af særskilt indsamling var højere i disse kommuner (39 %) end i de kommuner, der ikke gav økonomiske incitament (29 %). Andre kommuner i Cataluña tog andelen af deponeret affald i betragtning ved beregningen af gebyret, hvilket gav nede husstandene i de kommuner, hvor andelen af deponeret affald var lav.

FIGUR 7

BORTSKAFFELSESAFGIFTER OG ANDELEN AF DEPONERET KOMMUNALT AFFALD I 2009¹

¹ Dataene for ES-Andalucía og IT-Puglia gælder 2008. I beregningen af andelen af deponeret affald i RO-Nord-Est og RO-Sud-Vest er der ikke taget hensyn til affald, der ikke var indsamlet.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af data i Kommissionen og medlemsstaterne.

TEKSTBOKS 11

ET EKSEMPEL PÅ EN BORTSKAFFELSESAFGIFT FOR DEPONERET ELLER BRÆNDT AFFALD BASERET PÅ ANDELEN AF SÆRSKILT INDSAMLET AFFALD I DE ENKELTE KOMMUNER

Siden 2005 har Sardegna for at fremme særskilt indsamling af kildesorteret affald justeret deponerings- og forbrændingsgebyret efter andelen af særskilt indsamlet affald i de enkelte kommuner. I 2010 var det f.eks. sådan, at hvis andelen af særskilt indsamlet affald lå mellem 50 og 60 %, blev der givet et nedslag i gebyret på 20 %. Hvis andelen af særskilt indsamlet affald var på over 60 %, fik kommunerne et nedslag i gebyret på 40 %. Hvis andelen af særskilt indsamlet affald var på under 50 % (eller 40 %, afhængigt af kommunens indbyggertal), blev der derimod opkrævet et strafgebyr på yderligere 5,16 euro pr. ton.

VED GODKENDELSEN AF OPERATIONELLE PROGRAMMER ELLER PROJEKTER TILSKYNDEDE KOMMISSIONEN IKKE TIL GENNEMFØRELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGER

- 55.** Strukturstøtten havde ingen betydning for, om der blev gennemført informationsforanstaltninger, administrative foranstaltninger og økonomiske foranstaltninger. Kommissionen forlangte kun begrænsede oplysninger om sådanne foranstaltninger, når den traf afgørelse om medfinansiering af infrastrukturer til affaldshåndtering:
- Med hensyn til EFRU-finansieringen noterede Retten sig, at ni af de 10 udvalgte operationelle programmer ikke indeholdt oplysninger om specifikke administrative foranstaltninger eller omtale af bortskaffelsesafgifter eller affaldshåndteringsgebyrer, der skulle betales af private husstande (faste gebyrer eller ordninger med mængdebaseret afregning)
 - De projekter, der fik støtte fra Samhørighedsfonden, blev ganske vist individuelt vurderet og godkendt af Kommissionen i programmeringsperioden 2000-2006, men Retten noterede sig, at bestemmelserne om de støtteforanstaltninger, som Kommissionen bad medlemsstaterne om at iværksætte, ikke var detaljerede nok til at sikre, at de var på plads, før der blev ydet EU-støtte.
- 56.** De gennemførelsesrapporter, som de udvalgte medlemsstater indsendte i overensstemmelse med EU's direktiver om affald, indeholder en del oplysninger om støtteforanstaltninger (information om implementering af deponeringsafgifter, kontrol, information til offentligheden osv.). Retten kunne imidlertid ikke konstatere nogen sammenhæng mellem GD for Miljøvurdering af gennemførelsesrapporterne og tildelingen af EU-midler til finansiering af infrastrukturer til affaldshåndtering, som GD for Regionalpolitik og Bypolitik har ansvaret for: Medlemsstater, som ikke rapporterede til Kommissionen, eller som indsendte ufuldstændige rapporter, modtog midler fra strukturforanstaltningerne til finansiering af infrastrukturer til affaldshåndtering på lige fod med andre.
- 57.** Manglen på sammenhæng mellem EU-finansiering og støtteforanstaltninger har især betydning i forbindelse med implementeringen af princippet om, at forureneren betaler, som er et af de principper, der ligger til grund for EU's miljøpolitik²¹. Dette princip blev fastlagt i affaldsdirektivet fra 1975²² og siden inkluderet i andre specifikke direktiver om affaldshåndtering, f.eks. deponeringsdirektivet²³. Ifølge forordningerne om samhørighedspolitikken og Kommissionens interne retningslinjer skal der tages hensyn til implementeringen af det og anvendes graduerede satser for EU-støtte²⁴.

²¹ Artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (konsolideret udgave).

²² Artikel 15 i direktiv 75/442/EØF, artikel 15 i direktiv 91/156/EØF, artikel 15 i direktiv 2006/12/EF og artikel 14 i direktiv 2008/98/EF.

²³ Artikel 10 i direktiv 1999/31/EF.

²⁴ Artikel 12 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene: »Fondenes finansielle deltagelse gradueres [ved] anvendelse af [...] princippet om, at forureneren betaler«. Artikel 52 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999: »Bidraget fra fondene kan gradueres [...] ved anvendelse af [...] princippet om, at forureneren betaler«. Artikel 55 i forordning (EF) nr. 1083/2006: »Ved beregningen [af de støtteberettigede udgifter til indtægtskabende projekter] tager forvaltningsmyndigheden hensyn til [...] anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler«.

- 58.** I perioden 2000-2006 videreudviklede Kommissionen princippet om graderede støttesatser i et teknisk papir²⁵, hvori det hedder: »Hvis finansieringen af et projekt inkluderer et afgiftssystem (såsom lave, faste afgiftssatser), der ikke er baseret på det reelle ressourceforbrug og ikke frembringer de nødvendige finansielle midler til hverken at vedligeholde infrastrukturen i tilstrækkelig grad eller til at dække driftsomkostningerne og en stor del af afskrivningsomkostningerne, bør støttesatsen nedsættes«. Det anbefales i dokumentet, at støttesatserne i sådanne tilfælde normalt bør være dem, der vises i femte kolonne i **bilag IV**.
- 59.** Retten noterede sig, at Kommissionen ikke fulgte princippet om graderede støttesatser og reducerede medfinansieringen, selv om de udvalgte infrastrukturers driftsomkostninger og afskrivningsomkostninger ikke blev dækket af det gebyr for affaldshåndtering, der blev opkrævet hos private husstande. Det betød, at medfinansieringen i næsten alle tilfælde var højere, end den skulle have været i henhold til princippet om graderede støttesatser (jf. **bilag IV**). Nogle kommuner opkrævede slet ikke noget affaldsgebyr hos private husstande.
- 60.** De gebyrer for affaldshåndtering, som kommunerne opkrævede hos private husstande, var meget forskellige, selv inden for den enkelte region (jf. **tabel 3**). Forskellene — der i nogle tilfælde var på op til 300 % inden for samme region — kunne ikke udelukkende forklares med henvisning til forskelle i den gennemsnitlige husstandsindkomst og dermed den overkommelige sats for affaldshåndtering eller med henvisning til omkostningerne til affaldshåndtering i de udvalgte kommuner.

²⁵ Den nye programmeringsperiode 2000-06: »Teknisk papir 1 — Anvendelse af forureneren betaler-princippet — Gradering af EF-støttesatserne for infrastrukturtiltag under strukturfondene, Samhørighedsfondens og ISPA« (6.12.1999).

TABEL 3

GEBYRER FOR AFFALDSHÅNDTERING BETALT AF HUSSTANDE I DE UDVALGTE KOMMUNER I 2009 ELLER 2010

Region	Laveste gebyr	Højeste gebyr	Forskel i %
ES-Cataluña	40,25 euro pr. husstand	166,50 euro pr. husstand	314 %
IT-Sardegna	1,02 euro pr. m ² boligareal	3,3 euro pr. m ² boligareal	224 %
IT-Puglia	1,57 euro pr. m ² boligareal	2,62 euro pr. m ² boligareal	67 %
ES-Andalucía	69,60 euro pr. husstand	94,36 euro pr. husstand	36 %
PT-Norte	0 euro	76,20 euro pr. husstand	-
PT-Lisboa Vale do Tejo	0 euro	70,38 euro pr. husstand	-
RO-Nord-Est	8,69 euro pr. person (de udvalgte infrastrukturer betjente kun én kommune)		i/r
RO-Sud-Vest	16,2 euro pr. person (de udvalgte infrastrukturer betjente kun én kommune)		i/r

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af de data, der blev fremlagt under revisionen.

SVAGHEDER I EU'S REGELSÆT OG RETNINGSLINJER VEDRØRENDE AFFALD

- 61.** EU's regelsæt og retningslinjer vedrørende affald kan bidrage til at maksimere EU-finansieringens effektivitet. Retten konstaterede svagheder på dette punkt.

EU-DIREKTIVERNES MÅL MANGLER FOKUS PÅ AFFALDSFOREBYGGELSE

- 62.** Det affaldshierarki, der er opstillet i affaldsdirektivet, angiver forebyggelse som den første håndteringsform. Et af de overordnede mål for det sjette miljøhandlingsprogram var at begrænse affaldsdannelsen og -bortskaffelsen væsentligt²⁶.

- 63.** De mål, der er fastsat i EU-direktiverne om affaldshåndtering, vedrører imidlertid kun genanvendelse og nyttiggørelse samt udsortering af bionedbrydeligt affald fra deponeringsaffald - ikke forebyggelse eller begrænsning af affald (jf. punkt 39).

DET ER IKKE KLART, HVAD DER MENES MED BEHANDLING FØR BORTSKAFFELSE

- 64.** I henhold til deponeringsdirektivet må kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres på deponeringsanlæg. Direktivet angiver imidlertid ikke klart nok, hvad denne behandling skal bestå i, og om behandlingen skal reducere mængden af deponeret affald eller kun reducere affaldets omfang²⁷.

- 65.** Fordi det ikke er klart, hvad der menes med behandling før deponering, er der blevet indført forskellige strategier på nationalt og/eller regionalt plan. Én af de udvalgte regioner fokuserede f.eks. på anlæg til mekanisk-biologisk behandling, men disse leverede ikke tilfredsstillende resultater med hensyn til at reducere mængden af deponeret affald. To andre regioner mente, at når der var opnået høje niveauer for særskilt indsamling, kunne affaldet betragtes som behandlet og deponeres direkte (jf. punkt 28 og 44).

²⁶ Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om det sjette miljøhandlingsprogram for Det Europæiske Fællesskab (KOM(2001) 821 endelig).

²⁷ Direktiv 1999/31/EF, artikel 6, litra a): »nedbringe mængden af affald eller farerne for menneskers sundhed eller miljøet«, og artikel 2, litra h): »mindke [affaldets] omfang eller farlighed, gøre håndteringen lettere eller fremme genanvendelsen«.

DER MANGLER EU-KVALITETSSTANDARDE FOR KOMPOST

- 66.** EU medfinansierede komposteringsanlæg og anlæg til anaerobisk nedbrydning i alle de otte udvalgte regioner. Da revisionen fandt sted, havde fire af regionerne imidlertid ingen kvalitetsstandarder for kompost. I de fire andre regioner var grænseværdierne for koncentrationen af tungmetaller i kompost meget forskellige (jf. punkt 52).
- 67.** Det forhold, at der enten manglede at kvalitetsstandarder for kompost, eller at disse var meget forskellige på nationalt/regionalt niveau, hæmmede udviklingen af et kompostmarked og gjorde det svært for anlæggenes operatører at afsætte den producerede kompost. Der findes ingen EU-kvalitetsstandarder for kompost.

DER FINDES INGEN EU-RETNINGSLINJER VEDRØRENDE DEN ØKONOMISKE SIKKERHED, DER SKAL STILLES TIL DÆKNING AF OMKOSTNINGERNE TIL NEDLUKNING AF DEPONERINGSANLÆG

- 68.** Med hensyn til den økonomiske sikkerhed, der skal stilles til dækning af omkostningerne til nedlukning og efterbehandling, noterede Retten sig, at der var væsentlige forskelle på de beregningsmetoder, der blev anvendt i de seks regioner, hvor der var udvalgt deponeringsanlæg, og at dette førte til fastsættelse af meget forskellige beløb for deponeringsanlæg med samme kapacitet, hvilket viser, at sikkerheden måske ikke i alle tilfælde vil være tilstrækkelig til at kunne dække alle omkostninger i en periode på 30 år som fastsat i deponeringsdirektivet. EU har hverken givet medlemsstaterne retningslinjer for, hvordan omkostningerne til nedlukning og efterbehandling skal beregnes, eller opfordret dem til at udveksle erfaringer på dette område (jf. punkt 33 og 34).

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

- 69.** I næsten alle de udvalgte regioner konstaterede Retten, at der var sket en vis forbedring af affaldshåndteringen, men at den mangelfulde gennemførelse af støtteforanstaltninger samt svagheder i EU's regelsæt og retningslinjer gjorde effektiviteten af strukturforanstaltningernes finansiering af infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald mindre effektive med hensyn til at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde EU's affaldspolitiske mål. Kommissionen tilskyndede ikke til gennemførelse af støtteforanstaltninger, når den vurderede de operationelle programmer eller projekter, som den havde ansvaret for. Der er i mange tilfælde ikke sørget for effektiv særskilt indsamling af kildesorteret affald, som er en forudsætning for, at de medfinansierede infrastrukturer kan blive en succes. Selv om der var sket en vis forbedring af affaldshåndteringen i næsten alle de udvalgte regioner, opfyldte kun 25 % af dem EU's affaldspolitiske mål, og det var primært de regioner, der havde etableret støtteforanstaltninger.

RESULTATERNE FRA INFRASTRUKTURERNE TIL HÅNDTERING AF KOMMUNALT AFFALD

- 70.** De medfinansierede infrastrukturers resultater afhang i høj grad af de anvendte strategier for indsamling af affald:
- a) Sorteringsanlæggene, som var udformet med henblik på nyttiggørelse af emballageaffald, der var kildesorteret i husstandene, leverede tilfredsstillende resultater (jf. punkt 23 og 24)
 - b) Komposteringsanlæggene og anlæggene til anaerobisk nedbrydning, der behandlede særskilt indsamlet bionedbrydeligt affald (som ikke var forurenset), leverede generelt bedre resultater end anlæggene til behandling af usorteret affald, som leverede utilfredsstillende resultater (jf. punkt 25)
 - c) Anlæggene til mekanisk-biologisk behandling, der modtog usorteret affald, bidrog generelt ikke til at opfylde EU's affaldspolitiske mål, eftersom det meste af det modtagne affald blev deponeret (jf. punkt 26 og 27).
- 71.** På alle de udvalgte deponeringsanlæg blev affald deponeret uden tilstrækkelig behandling eller uden behandling overhovedet, og det havde derfor et højt indhold af bionedbrydeligt stof (jf. punkt 28).

- 72.** Næsten alle de reviderede infrastrukturer opfyldte miljøkravene. For fem af de syv udvalgte deponeringsanlæg var der imidlertid ikke stillet tilstrækkelig økonomisk sikkerhed til dækning af omkostningerne til nedlukning og efterbehandling. Retten konstaterede væsentlige forskelle på de anvendte metoder til beregning af den nødvendige økonomiske sikkerhed. I de fleste tilfælde vil de afsatte beløb ikke være tilstrækkelige til at kunne dække alle omkostninger (jf. punkt 29-34).

ANBEFALING 1

- a) **Medlemsstaterne** bør:
- i) fokusere på infrastrukturer til affaldshåndtering, som behandler kildesorteret affald (herunder bionedbrydeligt affald, når det er omkostningseffektivt)
 - ii) sikre sig, at kommunalt affald er blevet behandlet, før det deponeres
 - iii) sikre sig, at deponeringsanlæg stiller en økonomisk sikkerhed, som er tilstrækkelig til at dække omkostningerne til nedlukning og efterbehandling i en periode på mindst 30 år, og at sikkerheden beregnes efter en passende metode
- b) **Kommissionen** bør gøre EU-bidraget betinget af, at medlemsstaterne efterlever disse anbefalinger.

EU'S AFFALDSPOLITISKE MÅL PÅ REGIONALT NIVEAU

- 73.** Retten konstaterede, at der var væsentlige svagheder i medlemsstaternes rapportering om opfyldelsen af EU's affaldsmål, og at Kommissionen derfor ikke i alle tilfælde kunne vurdere, om medlemsstaternes resultater opfyldte EU-målene. Kommissionen undersøger, om de modtagne tal er overensstemmende, men den vurderer ikke deres pålidelighed og indsamler ikke oplysninger om opfyldelsen af EU-målene på regionalt niveau (jf. punkt 37 og 38).
- 74.** Retten konstaterede en vis forbedring af affaldshåndteringen i næsten alle de udvalgte regioner, men:
- affaldsdannelsen pr. indbygger var steget i seks af de udvalgte regioner, selv om forebyggelse er et af elementerne i EU's hierarki af affaldshåndteringsformer (jf. punkt 39)
 - kun en fjerdedel af de udvalgte regioner havde øget graden af særskilt indsamling væsentligt og dermed reduceret anvendelsen af deponering og bidrog til at opfylde EU-målene (jf. punkt 40-42)
 - affald blev generelt deponeret uden tilstrækkelig behandling eller uden behandling overhovedet (jf. punkt 44).

ANBEFALING 2

- Medlemsstaterne** bør oprette pålidelige databaser over affaldshåndtering, både for at overvåge de fremskridt, der gøres med hensyn til at opfylde EU's affaldspolitiske mål, og for at underbygge deres rapportering til Kommissionen.
- Kommissionen** bør vurdere pålideligheden af de data, som den modtager fra medlemsstaterne.
- Kommissionen, Parlamentet og Rådet** bør overveje at kæde EU's finansielle støtte sammen med opfyldelsen af EU's affaldspolitiske mål.

FORANSTALTNINGER TIL MAKSIMERING AF EU-FINANSIERINGENS EFFEKTIVITET

- 75.** På grund af den mangelfulde gennemførelse af støtteforanstaltninger blev EU-finansieringens effektivitet ikke maksimeret.
- 76.** Udviklingen af informationsforanstaltninger, administrative foranstaltninger og økonomiske foranstaltninger varierede meget i de udvalgte regioner:
- a) Det er tilsyneladende en væsentlig forudsætning for, at infrastrukturer til affaldshåndtering kan blive en succes, at der er stor offentlig bevidsthed om og vilje til at deltage i håndteringsordninger, især når det gælder kildesortering af affald i private husstande. I ingen af de udvalgte regioner havde de ansvarlige myndigheder målt resultaterne af deres informationsforanstaltninger (jf. punkt 47 og 48)
 - b) Kun de regioner, der havde implementeret særskilt indsamling af kildesorteret bionedbrydeligt affald, bidrog til at opfylde EU-målene for udsortering af dette affald (jf. punkt 50 og 51)
 - c) Fire af de otte udvalgte regioner havde ingen kvalitetsstandarder for kompost, og i de fire andre regioner var grænseværdierne for koncentrationen af tungmetaller i kompost meget forskellige, hvilket gjorde det svært at udvikle et marked for den kompost, der blev produceret af de udvalgte komposteringsanlæg og anlæg til anaerobisk nedbrydning (jf. punkt 52)
 - d) Gennemførelsen af økonomiske foranstaltninger i form af gebyrer eller bortskaffelsesafgifter viste sig at have stor effekt på projekternes og regionernes resultater med hensyn til affaldshåndtering (jf. punkt 53 og 54)
 - e) Kommissionen tilskyndede ikke til gennemførelse af støtteforanstaltninger, herunder især implementering af princippet om, at forureneren betaler, og i de udvalgte projekter konstaterede Retten ikke, at der var anvendt graduerede støttesatser (jf. punkt 55-60).

ANBEFALING 3

- a) **Medlemsstaterne** bør:
- i) gøre en større indsats for at øge den offentlige bevidsthed om og deltagelse i håndteringsordninger, især når det gælder kildesortering af affald i private husstande. De bør systematisk måle resultaterne af deres bevidstgørelseskampagner og uddannelsesstrategier
 - ii) fokusere på at implementere særskilt indsamling af affald - herunder bionedbrydeligt affald, når det er omkostningseffektivt - for at maksimere infrastrukturernes resultater, og gøre fremskridt med hensyn til at opfylde EU's affaldspolitiske mål
 - iii) gennemføre økonomiske foranstaltninger vedrørende affaldshåndtering for at fremme forebyggelse og genbrug af affald, f.eks. ved hjælp af bortskaffelsesafgifter, ordninger med mængdebaseret afregning og andre incitamentet knyttet til de gebyrer, der betales af private husstande.
- b) **Kommissionen** bør:
- i) gøre EU-bidraget betinget af, at medlemsstaterne efterlever disse anbefalinger
 - ii) ved godkendelsen af operationelle programmer stille krav om, at medlemsstaterne med henblik på håndhævelse af princippet om, at forureneren betaler, nedsætter støttesatserne, når de gebyrer for affaldshåndtering, der betales af private husstande, ikke dækker driftsomkostningerne og en stor del af afskrivningsomkostningerne i forbindelse med håndteringen af kommunalt affald. Kommissionen bør selv anvende dette princip, når den godkender store projekter.

77. Forbedringer af EU's regelsæt og retningslinjer kan bidrage til at maksimere effektiviteten af strukturforanstaltningernes finansiering af infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald. Retten konstaterede følgende:

- a) EU-direktivernes mål mangler fokus på affaldsforebyggelse, selv om affaldsdirektivet angiver forebyggelse som den første håndteringsform (jf. punkt 62 og 63)
- b) Det er ikke klart, hvad der menes med behandling før deponering, og der er derfor blevet indført forskellige strategier på nationalt og/eller regionalt plan (jf. punkt 64 og 65)
- c) Der mangler EU-kvalitetsstandarder for kompost, selv om manglende eller uensartede nationale standarder har hæmmet udviklingen af et kompostmarked (jf. punkt 66 og 67)
- d) Der mangler retningslinjer for, hvilke metoder der skal anvendes til at anslå omkostningerne til nedlukning og efterbehandling af deponeringsanlæg (jf. punkt 68).

ANBEFALING 4

Kommissionen bør:

- a) foreslå mål for affaldsforebyggelse i overensstemmelse med EU's affaldshierarki
- b) præcisere, hvad der i deponeringsdirektivet menes med behandling før deponering, for at sikre en ensartet tilgang i medlemsstaterne
- c) overveje muligheden for sammen med medlemsstaterne at udvikle EU-kvalitetsstandarder for kompost med henblik på at fremme udviklingen af et kompostmarked
- d) fastlægge passende retningslinjer og udbrede bedste praksis vedrørende den metode, der skal anvendes til at anslå de omkostninger til nedlukning og efterbehandling af deponeringsanlæg, der skal dækkes af den økonomiske sikkerhed.

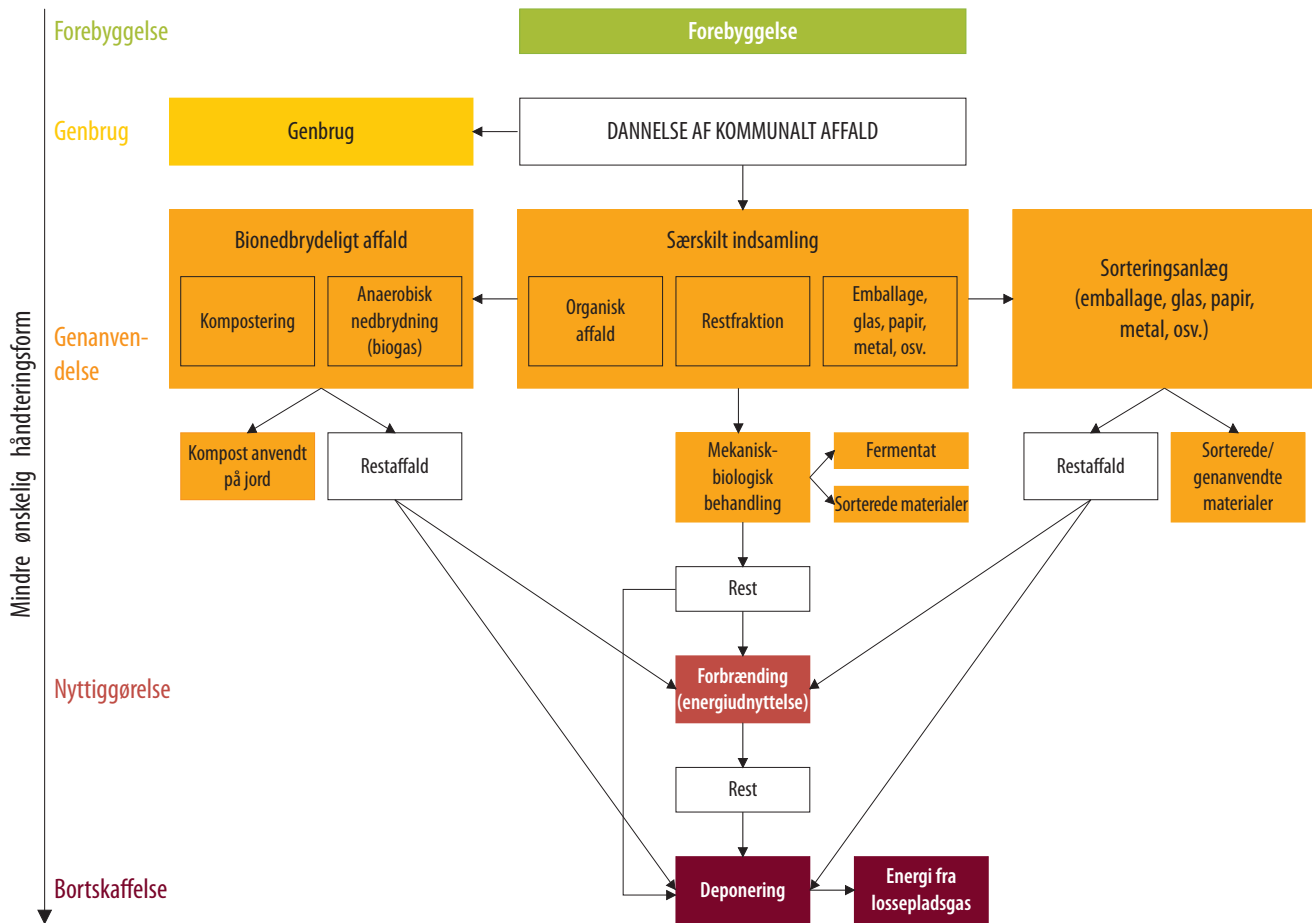
Vedtaget af Afdeling II, der ledes af Harald NOACK, medlem af Revisionsretten, i Luxembourg på mødet den 24. oktober 2012.

På Revisionsrettens vegne

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA
Formand

AFFALDSHÅNTERING FRA AFFALDSKILDE TIL ENDELIG BORTSKAFFELSE

Supplerende oplysninger

Affaldsdirektivet giver følgende definitioner:

Forebyggelse: foranstaltninger, der træffes, inden stoffer, materialer eller produkter bliver til affald, og som mindsker affaldsmængden, de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller indholdet af skadelige stoffer i materialer og produkter.

Genbrug: enhver operation, hvor produkter eller komponenter, der ikke er affald, bruges igen til samme formål, som de var udformet til.

Genanvendelse: enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer.

Nyttiggørelse: enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt.

Bortskaffelse: enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse.

STRUKTURSTØTTE ØREMÆRKET TIL AFFALDSHÅNTERINGSPROJEKTER

PROGRAMMERINGSPERIODEN 2000-2006					
Medlemsstat	Samhørighedsfonden (kommunalt affald og industriaffald)	Samhørighedsfonden (miljøstøtte med relation til affald)	EFRU	I ALT	% af total
Spanien	1 393 087 080	75 120 816	220 099 852	1 688 307 748	36,78
Grækenland	365 649 728	0	297 647 168	663 296 896	14,45
Portugal	385 910 757	8 908 090	51 652 744	446 471 591	9,73
Italien	0	0	313 677 576	313 677 576	6,83
Ungarn	176 848 871	27 958 830	15 167 782	219 975 483	4,79
Tyskland	0	0	197 557 502	197 557 502	4,30
Polen	74 031 202	29 438 760	91 424 570	194 894 532	4,25
Litauen	90 372 374	16 563 950	1 446 008	108 382 332	2,36
Rumænien	0	107 489 325	0	107 489 325	2,34
Frankrig	0	0	103 931 777	103 931 777	2,26
Irland	6 903 275	0	80 617 000	87 520 275	1,91
Slovenien	62 572 651	20 331 730	0	82 904 381	1,81
Den Tjekkiske Republik	47 345 000	0	16 328 485	63 673 485	1,39
Letland	32 405 111	22 928 732	7 538 163	62 872 006	1,37
EU - grænseoverskridende samarbejde	0	0	56 691 788	56 691 788	1,24
Bulgarien	0	51 800 193	0	51 800 193	1,13
Cypern	0	28 722 415	0	28 722 415	0,63
Estland	23 096 673	0	2 389 009	25 485 682	0,56
Slovakiet	0	0	22 870 561	22 870 561	0,50
Det Forenede Kongerige	0	0	16 864 095	16 864 095	0,37
Malta	11 723 250	0	3 166 065	14 889 315	0,32
EU - interregionalt samarbejde	0	0	13 985 683	13 985 683	0,30
Finland	0	0	6 222 300	6 222 300	0,14
Belgien	0	0	5 706 707	5 706 707	0,12
Nederlandene	0	0	5 680 360	5 680 360	0,12
Danmark	0	0	0	0	0
Luxembourg	0	0	0	0	0
Østrig	0	0	0	0	0
Sverige	0	0	0	0	0
EU I ALT	2 669 945 972	389 262 841	1 530 665 195	4 589 874 008	100,00

Kilde: Europa-Kommissionen.

PROGRAMMERINGSPERIODEN 2007-2013		
Medlemsstat	Øremærket EU-beløb	% af total
Polen	1 311 253 636	21,01
Rumænien	792 840 872	12,71
Den Tjekkiske Republik	520 258 572	8,34
Spanien	462 015 554	7,40
Grækenland	432 176 450	6,93
Slovakiet	368 600 000	5,91
Ungarn	366 500 000	5,87
Italien	338 072 531	5,42
Bulgarien	300 521 138	4,82
Litauen	278 995 046	4,47
Portugal	224 088 076	3,59
Slovenien	205 568 426	3,29
Frankrig	134 470 000	2,16
Letland	129 500 000	2,08
Cypern	125 495 000	2,01
Estland	70 302 813	1,13
Malta	55 250 000	0,89
Tyskland	47 745 110	0,77
EU - grænseoverskridende samarbejde	47 890 793	0,77
Det Forenede Kongerige	20 230 668	0,32
Irland	3 000 000	0,05
Belgien	2 382 219	0,04
Nederlandene	2 667 500	0,04
I ALT	6 239 824 404	100,00

Kilde: Europa-Kommissionen.

LISTE OVER DE UDVALGTE INFRASTRUKTURER

Region (medlemsstat)	Projekt	Infrastrukturtype	EU-fond
Cataluña (Spanien)	Anlæg til mekanisk-biologisk behandling (Sant Adrià de Besòs)	Anlæg til mekanisk-biologisk behandling	Samhørighedsfonden
Cataluña (Spanien)	Opførelse og tilpasning af infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald i Cataluña (Projekt 17 — Udvidelse og tilpasning af deponeringsanlægget i Alt Empordà)	Deponeringsanlæg	Samhørighedsfonden
Cataluña (Spanien)	Opførelse og tilpasning af infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald i Cataluña (Projekt 18 — Komposteringsanlæg i Gironés)	Komposteringsanlæg	Samhørighedsfonden
Sardegna (Italien)	Anlæg til produktion af kvalitetskompost (Serramanna)	Komposteringsanlæg	EFRU (OP Sardegna)
Sardegna (Italien)	Anlæg til anaerobisk nedbrydning (Villacidro)	Anlæg til mekanisk-biologisk behandling	EFRU (OP Sardegna)
Sardegna (Italien)	Anlæg til udvælgelse, stabilisering og produktion af affaldsbaseret brændsel (Olbia)	Anlæg til mekanisk-biologisk behandling	EFRU (OP Sardegna)
Puglia (Italien)	Biostabiliserings- og komposteringsanlæg i Cerignola	Anlæg til mekanisk-biologisk behandling	EFRU (OP Puglia)
Puglia (Italien)	Deponeringsanlæg (Cavallino)	Deponeringsanlæg	EFRU (OP Puglia)
Puglia (Italien)	Biostabiliseringsanlæg (Cavallino)	Anlæg til mekanisk-biologisk behandling	EFRU (OP Puglia)
Puglia (Italien)	Beskyttelse og genoprettelse af miljøet ved udvikling af en cyklus for håndtering af kommunalt affald (Brindisi)	Ikke i drift, da revisionen fandt sted	EFRU (OP Puglia)
Andalucía (Spanien)	Anlæg til nyttiggørelse af emballage og emballageaffald i det integrerede center for behandling af fast kommunalt affald i Monte Marta — Cónica (Sevilla)	Sorteringsanlæg	Samhørighedsfonden
Andalucía (Spanien)	Nyttiggørelses- og komposteringsanlæg (Linares)	Anlæg til mekanisk-biologisk behandling	Samhørighedsfonden
Andalucía (Spanien)	Nedlukning af en gammel og opførelse af en ny deponeringsenhed på et deponeringsanlæg til deponering af fast kommunalt affald i Guadiel (Linares)	Deponeringsanlæg	Samhørighedsfonden
LVT (Portugal)	Sorteringsanlæg, RESITEJO	Sorteringsanlæg	EFRU (OP LVT)
LVT (Portugal)	Opførelse af et anlæg til nyttiggørelse af organisk affald (VALORSUL)	Anlæg til anaerobisk nedbrydning	Samhørighedsfonden
Norte (Portugal)	System til nyttiggørelse og behandling af fast kommunalt affald fra flere kommuner (Vale do Douro Sul, RESIDOURO)	Sorteringsanlæg	EFRU (OP Norte)
Norte (Portugal)	System til nyttiggørelse og behandling af fast kommunalt affald fra flere kommuner (Vale do Douro Sul, RESIDOURO)	Deponeringsanlæg	EFRU (OP Norte)
Norte (Portugal)	Miljømæssig genoprettelse af anlæg til behandling af fast kommunalt affald (Vale do Ave)	Komposteringsanlæg	EFRU (OP Norte)

Region (medlemsstat)	Projekt	Infrastrukturtype	EU-fond
Norte (Portugal)	Integreret håndtering af fast affald på LIPOR-anlægget til nyttiggørelse af organisk affald	Komposteringsanlæg	Samhørighedsfonden
Norte (Portugal)	System til nyttiggørelse og behandling af fast kommunalt affald fra flere kommuner (Baixo Tâmega)	Sorteringsanlæg	Samhørighedsfonden
Norte (Portugal)	System til nyttiggørelse og behandling af fast kommunalt affald fra flere kommuner (Baixo Tâmega)	Deponeringsanlæg	Samhørighedsfonden
Nord-Est (Rumænien)	Program for affaldshåndtering i Piatra Neamț	Komposteringsanlæg	Samhørighedsfonden (tidligere ISPA)
Nord-Est (Rumænien)	Program for affaldshåndtering i Piatra Neamț	Sorteringsanlæg	Samhørighedsfonden (tidligere ISPA)
Nord-Est (Rumænien)	Program for affaldshåndtering i Piatra Neamț	Deponeringsanlæg	Samhørighedsfonden (tidligere ISPA)
Sud-Vest (Rumænien)	System for integreret håndtering af kommunalt affald (Râmnicu Vâlcea)	Komposteringsanlæg	Samhørighedsfonden (tidligere ISPA)
Sud-Vest (Rumænien)	System for integreret håndtering af kommunalt affald (Râmnicu Vâlcea)	Deponeringsanlæg	Samhørighedsfonden (tidligere ISPA)
Operationelle programmer under EFRU, som Retten gennemgik som support, men uden at revidere infrastrukturer			
Cataluña (Spanien)	Enhedsprogrammeringsdokument Cataluña 2000-2006		
Andalucía (Spanien)	Operationelt program Andalucía 2000-2006		
Castilla-La Mancha (Spanien)	Operationelt program Castilla-La Mancha 2000-2006		
Comunidad de Madrid (Spanien)	Enhedsprogrammeringsdokument Comunidad de Madrid 2000-2006		
Madeira (Portugal)	Operationelt program Madeira 2000-2006		
Sicilia (Italien)	Operationelt program Sicilia 2000-2006		

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

FAKTISKE STØTTESATSER SAMMENHOLDT MED STØTTESATSER FASTSAT UNDER HENSYNTAGEN TIL HUSSTANDENES DÆKNING AF DRIFTSOMKOSTNINGERNE

Infrastruktur	Andel af de samlede omkostninger, der var dækket af gebyrer	Andel af drifts-omkostningerne, der var dækket af gebyrer	Anvendt støttesats	Anbefalet støttesats ³	Referenceår
ES-CA1	40 %	42 %	80 %	50 %	2010
ES-CA2	56 %	59 %	80 %	50 %	2010
ES-CA3	76 %	80 %	80 %	50 %	2010
IT-SA1	78 %	84 %	50 %	40 %	2009
IT-SA2	77 %	83 %	50 %	40 %	2009
IT-SA3	78 %	84 %	50 %	40 %	2009
IT-PU1	96 %	100 %	50 %	40 %	2009
IT-PU2 og 3	85 %	91 %	50 %	40 %	2009
IT-PU4	Ikke relevant. Projektet var ikke i drift, da revisionen fandt sted.				
ES-AN1	Ikke relevant. Sorteringsanlæggets drifts- og afskrivningsomkostninger dækkes af de selskaber, der har markedsført emballagen.				
ES-AN2 og 3	83 %	88 %	80 %	50 %	2009
PT-LVT ¹	55 %	66 %	75 %	50 %	2010
PT-LVT2 ¹	0 %	0 %	50 %	50 %	2010
PT-NO1 og 2	27 %	33 %	75 %	50 %	2010
PT-NO3	73 %	88 %	75 %	50 %	2010
PT-NO4	68 %	82 %	50 %	50 %	2010
PT-NO5 og 6	24 %	29 %	85 %	50 %	2010
RO-PN1, 2 og 3	Ingen oplysninger	73 %	75 %	50 %	2010
RO-RV1 og 2	Ingen oplysninger	89 % ²	75 %	50 %	2010

¹ Retten fik kun fremlagt oplysninger fra to af de tre kommuner, som den havde bedt om oplysninger fra.

² Eksklusive drifts-omkostningerne for deponeringsanlægget og komposteringsanlægget.

³ Baseret på »Teknisk papir 1 — Anvendelse af forureneren betaler-princippet - Graduering af EF-støttesatserne for infrastrukturtiltag under strukturfondene, Samhørighedsfonden og ISPA« (6.12.1999). Dette dokument giver anbefalinger om støttesatser.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af dataene i Kommissionen og medlemsstaterne.

KOMMISSIONENS SVAR

RESUMÉ

III.

I forbindelse med projekter, som medfinansieres under samhørighedspolitikken, havde Kommissionen ikke beføjelse til at undersøge hensigtsmæssigheden og vurdere substansen af affaldshåndteringsplanerne eller til at kræve medtagelse af støtteforanstaltninger.

På tidspunktet for projekternes godkendelse og gennemførelse var særskilt indsamling ikke et retligt EU-krav.

Kommissionen har foreslået forhåndsbetingelser for samhørighedspolitikken for 2014-2020.

III. a)

Kommissionen anerkender, at spørgsmålene vedrørende begrebet omkostninger til behandling, nedlukning og efterbehandling er systemiske spørgsmål, der kræver en samlet løsning, og med hensyn til hvilke retspraksis vil blive udbygget yderligere, og der vil finde tekniske drøftelser sted.

I overensstemmelse med køreplanen for et ressourceeffektivt Europa (KOM(2011) 571 endelig) vil Kommissionen udvikle en politik, der sigter mod at minimere deponering af affald og øge genanvendelse. Med henblik herpå betragtes gennemførelsen af økonomiske instrumenter som f.eks. deponeringsafgifter og mængdebaseret afregning («pay-as-you-throw») som afgørende for, at denne politik kan blive en succes.

III. b)

I årene efter den periode, som Retten har revideret, er der sket forbedringer i indsamlingen og evalueringen af data om affald.

Med hensyn til kommunalt affald har Kommissionen siden 1995 haft over en frivillig ordning for indsamling og kompilering af data på nationalt plan og anvendt kvalitetsrammen for officielle statistikker. Kommissionen har siden 2010 haft over en frivillig ordning for udarbejdelse af statistikker på regionalt plan.

I den periode, som Retten har revideret (2000-2009), steg genereringen af kommunalt affald pr. indbygger i 16 medlemsstater, faldt i ni og forblev uændret i to medlemsstater.

KOMMISSIONENS SVAR

III. c)

Med hensyn til affaldshåndtering skal medlemsstaterne ifølge et kriterium i den forhåndsbetingelse vedrørende affald, der er foreslået for perioden 2014-2020, fremlægge affaldshåndteringsplaner, som opfylder kravene i affaldsrammedirektivet fra 2008, sådan at medlemsstaterne ikke længere vil kunne indsende ufuldstændige rapporter og samtidig nyde godt af strukturforanstaltninger.

IV. a)

Der er i Kommissionen forslag til forordning om fælles bestemmelser¹ for programmeringsperioden 2014-2020 medtaget en forhåndsbetingelse, som er knyttet til bestemmelserne i affaldsrammedirektivet.

IV. b)

Kommissionen støtter denne anbefaling og opfordrer medlemsstaterne til at oprette offentlige databaser vedrørende affaldshåndtering. Kommissionens forslag til et fælles miljøinformationssystem (SEIS)² indeholder en ramme herfor.

IV. c)

Særskilt indsamling vil blive en retlig forpligtelse for en række affaldsstrømme (undtagen for bionedbrydeligt affald) fra 2015.

I overensstemmelse med køreplanen for et ressourceeffektivt Europa (KOM(2011) 571 endelig) vil Kommissionen udvikle en politik, der sigter mod at minimere deponering af affald og øge genanvendelse. Med henblik herpå betragtes gennemførelsen af økonomiske instrumenter som f.eks. deponeringsafgifter og mængdebaseret afregning (»pay-as-you-throw«) som afgørende for, at denne politik kan blive en succes.

Kommissionen har foreslået en forhåndsbetingelse for samhørighedspolitikken for 2014-2020. Med hensyn til affaldshåndtering skal medlemsstaterne ifølge et kriterium i betingelsen vedrørende affald udarbejde affaldsforebyggelsesprogrammer som krævet i artikel 29 i affaldsrammedirektivet fra 2008.

Med hensyn til indtægtsgenererende projekter anvender Kommissionen for øjeblikket princippet om, at forureneren betaler, og reducerede støttesatser ved hjælp af en samlet strategi, der tager hensyn til økonomisk overkommelighed og effektivitet.

IV. d)

Det gældende affaldsrammedirektiv 2008/98/EF fastsætter retligt bindende krav til affaldshåndteringshierarkiet, særskilt indsamling, genanvendelsesmål, affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesplaner.

I juni 2012 offentliggjorde Kommissionen retningslinjer vedrørende de vigtigste krav i dette direktiv³.

Den revision af affaldsrammedirektivet, der er planlagt for 2014, bør fokusere på affaldsforebyggelsesmål for 2020 samt på revision af 2020-genanvendelsesmålene. Denne revision vil blive kædet sammen med revisionen af deponeringsdirektivets mål for udsortering af bionedbrydeligt affald med henblik på at undgå deponering af genanvendeligt affald, hvilket også kræves for 2014.

Kommissionen overvejer at udvikle kriterier for affaldsfasens ophør for bionedbrydeligt affald. Dette skulle støtte produktionen af kvalitetsgodkendt kompost.

¹ KOM(2011) 615 endelig/2 af 6. november 2011 som ændret den 14. marts 2012 og 11. september 2012.

² <http://ec.europa.eu/environment/seis/>

³ http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/pdf/guidance_doc.pdf

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

7.

Sammenlignet med affaldsrammedirektivet fra 1975 styrker affaldsrammedirektivet fra 2008 affaldshierarkiet og princippet om, at forurenere betaler.

Kommissionens fælles svar på bemærkning 10 og 11

Der er to former for EU-finansiering: fonde, der forvaltes centralt og direkte af Europa-Kommissionen, f.eks. inden for forskning, og fonde, hvis forvaltning er delt mellem EU og medlemsstaterne, f.eks. strukturfondene og Samhørighedsfonden. For fonde med » delt forvaltning« gennemfører medlemsstaterne programmerne på nationalt plan. Medlemsstaterne tildeler så midlerne fra disse fonde til de endelige modtagere (f.eks. virksomheder, landbrugere, kommuner osv.). Medlemsstaten har det primære ansvar for oprettelsen af et forvaltnings- og kontrolsystem, der opfylder kravene i forordningerne, hvorved det sikres, at dette system fungerer effektivt, og at uregelmæssigheder forebygges, afsløres og afhjælpes. Kommissionen spiller en rolle som tilsynsmyndighed ved at forsikre sig om, at de ordninger, der gælder for forvaltnings- og kontrolsystemet, overholder gældende regler. Det gør den ved at kontrollere, at systemet fungerer effektivt, og ved at foretage finansielle korrektioner, når det er nødvendigt.

Medlemsstaterne har derefter det primære ansvar for udvælgelse, gennemførelse og overvågning af EFRU-projekter.

REVISIONENS OMFANG OG REVISIONSMETODEN

17.

Et af de lande, hvor der blev foretaget stikprøver, nemlig Rumænien, var ikke medlem af EU i perioden 2000-2006, men først fra 2007. Forordningen om det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument (ISPA) gjaldt for førtiltrædelseslande.

BEMÆRKNINGER

Fælles svar på bemærkning 20 og 21

Alle de 26 projekter, som var genstand for stikprøveundersøgelser, blev medfinansieret i perioden 2000-2006. Heraf blev fire medfinansieret af ISPA, ti af Samhørighedsfonden og resten af EFRU, men ikke som store projekter, og de var derfor ikke underlagt en forhåndsvurdering fra Kommissionens tjenestegrene. Med hensyn til disse projekter er de nationale forvaltningsmyndigheder ifølge principperne om delt forvaltning ansvarlige for vurderingen af støtteansøgninger, idet de træffer afgørelse om støttens størrelse og følger op på projektets gennemførelse.

24.

Overbelastningen af visse sorteringsanlæg skyldes nogle gange også betydelige og uventede ændringer i den økonomiske aktivitet og folks affaldssorteringsadfærd, som ikke kunne forudses.

25. a)

Som forklaret i svaret på bemærkning 24, er det vanskeligt at forudsige sammensætningen af det indsamlede affald. Dette har igen følger for, hvor meget kompost der produceres. Resultaterne bør dog vurderes samlet: f.eks. oplyste medlemsstaten for ét projekts vedkommende, at affaldets større nedbrydelighed førte til en reduktion af mængden af produceret kompost, men resulterede i produktion af biogas.

25. b)

Kommissionen henviser til sine svar på bemærkning 24.

Med hensyn til projekter under ISPA/Samhørighedsfonden sammenholdes opfyldelsen af projektmålene med de mål (i Kommissionens afgørelse), som Kommissionens tjenestegrene fastsatte under projektafslutningsprocedurerne.

Kommissionens tjenestegrene noterer sig Rettens bemærkning og vil tage hensyn til den under projektafslutningsproceduren, når den kontrollerer oplysningerne fra medlemsstaten.

KOMMISSIONENS SVAR

25. c)

Medlemsstaterne har ingen EU-retlige forpligtelser til at udarbejde standarder for kompost, da disse ikke er anført af lovgiveren.

Der findes ingen EU-harmoniserede standarder for kompost. Der henvises til Kommissionens meddelelse fra 2010 om fremtidige tiltag vedrørende håndtering af bioaffald i EU — KOM(2010) 235 endelig — se: <http://ec.europa.eu/environment/waste/compost/developments.htm>. Mere specifikt overvejer Kommissionen kriterier for affaldsfasens ophør for bionedbrydeligt affald⁴.

25. d)

For de to projekter, der drives med underudnyttet kapacitet, noterer Kommissionens tjenestegrene sig Rettens bemærkning og vil tage hensyn til den under projektafslutningsproceduren, når den kontrollerer oplysningerne fra medlemsstaten.

Overbelastningen er yderst begrænset i ét af de tilfælde, der henvises til. Endvidere orienterede medlemsstaten Kommissionen om, at der ifølge aktuelle planer skal installeres et nyt komposteringsanlæg for at dække regionens behov. Med hensyn til det andet tilfælde foregår der til trods for stigningen i anlæggets kapacitet en højere produktion af affald.

26.

Det er et meget vigtigt princip i EU-støtten, at de foranstaltninger, der medfinansieres af EU, skal være bæredygtige. Medlemsstaterne skal sikre, at projekterne er driftsklare, funktionsdygtige og i overensstemmelse med EU's politikker:

- I forbindelse med afslutningen af EFRU-programmer skal medlemsstaterne sammen med afslutningsdokumenterne tilsende Kommissionen en liste over uafsluttede og ikke-operationelle projekter og har en frist på indtil to år (31. december 2012) til at indsende oplysninger om fuldførelsen af disse projekter. Såfremt projekterne på det tidspunkt endnu ikke er afsluttet, vil Kommissionen sikre, at medlemsstaten inddriver de pågældende midler, idet den ellers vil anvende finansielle korrektioner.
- For Samhørighedsfondens vedkommende kræver afslutningsprocessen, at der rapporteres om investeringen i den endelige rapport, der indeholder en foreløbig vurdering af, om det er sandsynligt, at de forventede resultater vil blive nået. I en periode på tre år efter Kommissionens endelige betaling skal medlemsstatens ansvarlige myndighed fremlægge alle udgifts- og kontrolbilag vedrørende projektet.

Projektet i Puglia står på listen over uafsluttede/ikke-operationelle projekter. Som følge af en anmodning om oplysninger fra Kommissionen meddelte forvaltningsmyndigheden for det operationelle program for Puglia (2000-2006) den 7. marts 2012 endvidere Kommissionens tjenestegrene, at kontrakten vedrørende driften af projekt IT-PU4 i mellemtiden var blevet tildelt og trådt i kraft den 20. juli 2012.

27. b)

Ifølge medlemsstaten omfattede projektets mål ikke produktion af kompost, men stabiliseret affald eller kompost, som ikke overholder specifikationerne (affald). I betragtning af anlæggets struktur kunne projektet ikke godkendes til at producere kvalitetskompost (sekundært råmateriale) i industriel målestok, men kun på forsøgsbasis, sådan som det var tilfældet på tidspunktet for Rettens stedlige revision. Derfor forventes det producerede affald ikke at opfylde de italienske retlige krav til gødning.

⁴ Meddelelsen konkluderer, at »der bør fastlægges normer for kompost og fermentater, så de to produkter frit kan cirkulere på det indre marked, og det skal være tilladt at anvende dem uden yderligere overvågning og kontrol med jord, hvor de tilføres« (s. 7). Proceduren med »affaldsfasens ophør« som omhandlet i affaldsrammedirektivet kunne være den mest effektive måde at fastsætte sådanne standarder på. Kommissionen påbegynder nu arbejdet med at vurdere det tekniske grundlag for et eventuelt forslag. Der er ved at blive udarbejdet standarder for kompost inden for rammerne af kriterierne for affaldsfasens ophør (der er ved at blive udarbejdet tekniske udkast, som i givet fald vil blive vedtaget i løbet af 2013). For flere oplysninger om den seneste udvikling se: <http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/index.html>

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 4 — Første afsnit

Kommissionens tjenestegrene noterer sig Rettens bemærkning om de fire anlæg og vil tage hensyn til den under afslutningsprocedurerne, når den kontrollerer oplysningerne fra medlemsstaterne (se også svaret på bemærkning 26).

Tekstboks 4 — Tredje afsnit

Med hensyn til sorterings- og komposteringsanlægget i Linares i Spanien oplyste medlemsstaten som svar på Rettens bemærkning, at den ringe opfyldelse af målene bl.a. skyldtes tekniske problemer forårsaget af hydrologiske forhold. Komposteringsprocessen var blevet standset med henblik på at opføre nogle anlæg til kontrol af de hydrologiske forhold. Dette indvirkede også på den mængde affald, der skulle deponeres. Ifølge medlemsstaten blev der truffet foranstaltninger til at afhjælpe disse problemer.

28.

Målene for udsortering af bionedbrydeligt affald fra deponeringsaffald skal opfyldes på nationalt plan. Det første mål blev fastsat fra juli 2006. Kommissionen er for øjeblikket ved at undersøge gennemførelsen af de aktuelle mål for udsortering fra deponeringsanlæg, og der er taget EU-pilotordninger⁵ i anvendelse i overensstemmelser hermed.

28. a)

For ét deponeringsanlæg, hvor der ikke fandtes et system til forudgående behandling, indeholdt kun 31 % af det deponerede affald organisk materiale. Endvidere er den andel af befolkningen, der ikke havde adgang til særskilt indsamling af organisk affald, faldet fra 69 % til 35 % i 2010. Det deponerede affalds indhold af organisk affald er således faldet.

Under alle omstændigheder noterer Kommissionens tjenestegrene sig Rettens bemærkning og vil tage hensyn til den under afslutningsproceduren, når den kontrollerer oplysningerne fra medlemsstaterne (se også svaret på bemærkning 26).

28. b)

For ét deponeringsanlægs vedkommende var resultatet ifølge oplysninger fra medlemsstaten bl.a. påvirket af hydrologiske forhold, men der var truffet foranstaltninger til at afhjælpe disse problemer.

Med hensyn til det andet anlæg kan Kommissionen forstå på medlemsstaten, at de betydelige mængder udifferentieret affald med oprindelse uden for området påvirker resultatet.

29.

Kommissionen henviser til sit svar på bemærkning 26 vedrørende det anlæg, der endnu ikke var i drift på tidspunktet for revisionen.

Fælles svar på bemærkning 30 og tekstboks 5

Disse konstateringer er noteret. I det omfang deponeringsdirektivets relevante bestemmelser om kontrol med gasser fra deponeringsanlæg er blevet overtrådt, vil Kommissionen undersøge sagen sammen med de berørte medlemsstater gennem EU-pilotordningen.

Med hensyn til det italienske projekt, der er nævnt i tekstboks 5, noterer Kommissionens tjenestegrene sig under alle omstændigheder Rettens bemærkning og vil tage hensyn til den under afslutningsproceduren, når den kontrollerer oplysningerne fra medlemsstaten (se også svaret på bemærkning 26).

Med hensyn til det rumænske projekt, der er nævnt i tekstboks 5, noterer Kommissionen sig, at da den vurderede de dokumenter, som de rumænske myndigheder havde fremlagt med henblik på opfyldelse af betingelserne i artikel 8 i finansieringsaftalen, indeholdt den miljøtilladelse, som den kompetente nationale myndighed udstedte for ISPA-projektet, bestemmelser om »anlæg til indsamling og afbrænding af gas fra deponeringsanlæg« for nye deponeringsanlæg samt om et overvågningsprogram for »mængden og kvaliteten af gas fra deponeringsanlæg i de repræsentative afsnit af deponeringsanlægget«.

⁵ EU-pilotordningen er en ordning for udveksling af information mellem Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at finde løsninger på potentielle overtrædelser af EU-retten, uden at det er nødvendigt at indlede traktatbrudssøgsmål.

KOMMISSIONENS SVAR

Fælles svar på bemærkning 31 og 32

Deponeringsdirektivet indeholder ingen krav om mængdemæssige grænser for lugtemissioner, men et generelt krav⁶ om, at operatører af deponeringsanlæg skal minimere gener såsom lugtgener. For ét projekt blev der tilføjet supplerende udstyr (flere ventilatorer og et biologisk filter) for at undgå lugtproblemer i overensstemmelse med den relevante nationale tilladelse.

Kommissionens tjenestegrene noterer sig Rettens bemærkning og vil tage hensyn til den under projektafslutningsproceduren, når den kontrollerer oplysningerne fra medlemsstaten (se også svaret på bemærkning 26).

Fælles svar på bemærkning 33 og 34

Kommissionen anerkender, at spørgsmålet om omkostningerne til nedlukning og efterbehandling er et systemisk problem, som kræver en samlet løsning.

Kommissionen vil indlede drøftelser med medlemsstaterne på teknisk plan.

Inden for rammerne af samhörighedspolitikken krævedes det i ansøgningsformularen for store projekter (2007-2013), at ansøgerne godtgjorde, at drifts- og vedligeholdelsesomkostningerne, herunder genanskaffelsesomkostningerne, ville blive dækket i løbet af en given referenceperiode for at sikre projektets bæredygtighed. Residualværdien, der kan defineres som den virtuelle likvidationsværdi, skal også tages i betragtning i den finansielle analyse af store projekter.

Kommissionens tjenestegrene noterer sig Rettens bemærkning og vil tage hensyn til den under projektafslutningsproceduren, når den kontrollerer oplysningerne fra medlemsstaten.

Fælles svar på bemærkning 37 og 38

Der gælder ikke nogen retlige rapporteringsforpligtelser på regionalt plan, hvilket betyder, at direktiver og deres krav, herunder mål, er rettet til medlemsstaterne.

Medlemsstaterne skal rapportere om fremskridtene med at nå målene for genanvendelse og nyttiggørelse af kommunalt affald i henhold til affaldsrammedirektivet fra 2008 på nationalt plan, og rapporteringen blev påbegyndt i 2012.

Kommissionen har dog indført regionale statistikker over indsamlingen af kommunalt affald som en ny aktivitet i 2010. Kommissionen anvender den kvalitetsramme, der er fastlagt for årlige statistikker over kommunalt affald, som har fundet sted siden 1995.

Indsamlingen af data om kommunalt affald foretages af medlemsstaterne på frivillig basis inden for rammerne af Kommissionens årlige statistiske arbejdsprogram.

Medlemsstaterne bør regelmæssigt aflægge rapport om opfyldelsen af målene i EU's særdirektiver om affaldsstrømme.

Kommissionen arbejder fortløbende på at forbedre datakvaliteten ved at udarbejde vejledende dokumenter og uddannelsesmateriale og ved at organisere workshoper i samarbejde med dataproducenter fra medlemsstaterne.

Affaldsstatistikker og afledte indikatorer offentliggøres på Kommissionens websted: <http://ec.europa.eu/eurostat/waste>.

⁶ I bilag I, punkt 5.

KOMMISSIONENS SVAR

Fælles svar på bemærkning 40 og 41

Den EU-lovgivning, der fandt anvendelse i den reviderede periode, indeholder intet retlig krav om særskilt indsamling. I henhold til affaldsrammedirektivet fra 2008 skal medlemsstaterne indføre særskilt indsamling senest i 2015, som minimum for papir, glas, metal og plastic. I det retligt bindende affaldshierarki er deponering placeret nederst blandt mulighederne for håndtering af affald. I overensstemmelse med køreplanen for et ressourceeffektivt Europa (KOM(2011) 571 endelig) bør deponering minimeres til kun at omfatte ikke-genbrugeligt og ikke-genanvendeligt affald. Endelig opstilles deponeringsmålene på nationalt plan og ikke på regionalt plan.

42.

Som det fremgår af Rettens fodnote, er de relevante mål i EU's affaldslovgivning nationalt baseret.

43. b)

Kommissionen har med forbehold af revisionen indledt traktatbrudssøgsmål mod bl.a. de fire medlemsstater, fordi der forefindes ulovlige deponeringsanlæg på deres område.

44.

Kommissionen indleder traktatbrudssøgsmål, når der konstateres sådan ulovlig praksis.

44. a)

På det tidspunkt, hvor projekterne blev gennemført, var der intet EU-retligt krav om, at bionedbrydeligt affald skulle indsamles særskilt.

I artikel 22 i affaldsrammedirektivet fra 2008 opfordres medlemsstaterne dog til at foretage særskilt indsamling af bioaffald. Det er imidlertid ikke en retlig forpligtelse.

47.

Informationsforanstaltninger over for offentligheden, herunder oplysningskampagner, der fremmes direkte af operatøren af systemet, er obligatoriske for alle projekter, som medfinansieres af Samhørighedsfonden eller EFRU. For samhørighedsfundsprojekterne for 2000-2006 blev dette kontrolleret ved afslutningen via de endelige rapporter.

48. b)

Det er de nationale/regionale/lokale kompetente myndigheders ansvar at sikre, at der gennemføres oplysningskampagner for at bevidstgøre befolkningen om den affaldshåndterings-praksis, der anvendes, og den infrastruktur, der er til rådighed. Det må dog erkendes, at der er behov for vedvarende bestræbelser for at sikre befolkningens fulde deltagelse, hvis affaldsindsamling og affaldshåndtering som helhed skal blive en succes.

Endvidere opnåede Rumænien en fireårig undtagelse fra målene for udsortering af bionedbrydeligt affald og skal derfor først opfylde kravene senest i 2020.

50.

Kommissionen henviser til sit svar på bemærkning 44 a).

52.

Kommissionen henviser til sit svar på bemærkning 44 a).

EU's affaldslovgivning indeholdt ikke noget retligt krav om, at der skulle vedtages kompoststandarder.

Endvidere overvejer Kommissionen kriterier for affaldsfasens ophør for bionedbrydeligt affald.

Fælles svar på bemærkning 53 a) og b)

Kommissionen er enig i, at anvendelsen af økonomiske instrumenter vil hjælpe medlemsstaterne med gennemførelsen af »princippet om, at forureneren betaler«, som er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde⁷.

Disse økonomiske instrumenter vil hjælpe medlemsstaterne med at nå de mål, der er fastsat i køreplanen for et ressourceeffektivt Europa (KOM(2011) 571 endelig). Erfaringen fra de medlemsstater, der har opnået de bedste resultater, har vist, at passende økonomiske instrumenter er vigtige for forbedringen af deres resultater inden for affaldshåndtering. Deres opskrift på affaldshåndtering er enkel: Gør det mere økonomisk attraktivt for operatørerne at tage de første skridt hen imod affaldshierarkiet, og giv borgerne en større belønning, f.eks. gennem mængdebaseret afregning!

⁷ En undersøgelse (http://ec.europa.eu/environment/waste/pdf/final_report_10042012.pdf), som for nylig blev gennemført på Kommissionens vegne, peger på, at økonomiske instrumenter (f.eks. deponeringsafgifter, udvidet producentansvar og mængdebaseret afregning) effektivt medvirker til at nå genanvendelsesmålene.

KOMMISSIONENS SVAR

55.

I henhold til rammeordningen om strukturfonde havde medlemsstaterne ingen forpligtelse til at oplyse om sådanne instrumenter.

I perioden 2000-2006 og 2007-2013 havde lovgiveren ikke indbygget nogen forhånds-betingelsesmekanisme (sådan som det nu overvejes for perioden 2014-2020) i form af et retligt bindende instrument i finansieringen af samhørighedspolitikken, som gjorde det muligt at afvise et projekt på grund af utilstrækkelige støtteforanstaltninger såsom finansielle foranstaltninger.

55. a)

Affaldsrammedirektivet fra 1975 indeholdt navnlig ikke noget krav om anvendelse af økonomiske instrumenter. I henhold til affaldsrammedirektivet fra 2008 kan medlemsstaterne dog anføre anvendelse af økonomiske instrumenter i deres affaldshåndteringsplaner.

56.

Der var ikke nogen specifik retlig bestemmelse i forordningerne om samhørighedspolitikken, som kædede EU-finansieringen sammen med bestemmelser om gennemførelsesrapporter i EU's affaldslovgivning.

Kommissionen har foreslået forhånds-betingelser for samhørighedspolitikken for 2014-2020. Med hensyn til affaldshåndtering skal medlemsstaterne ifølge et kriterium i betingelsen vedrørende affald fremlægge affaldshåndteringsplaner, som opfylder kravene i affaldsrammedirektivet fra 2008, sådan at medlemsstaterne ikke længere vil kunne indsende ufuldstændige rapporter og samtidig nyde godt af strukturforanstaltninger.

Fælles svar på bemærkning 57, 58 og 59

Kommissionen tager hensyn til princippet om, at forureneren betaler, i forbindelse med Samhørighedsfonden og store projekter ved at medtage affaldsgebyrer (brugerafgifter) i beregningen af støttesatsen.

Anvendelsen af dette princip skal ses i sammenhæng med »princippet om økonomisk overkommelighed«. Med hensyn til indtægtsgenererende projekter er de bevilgede støttesatser baseret på en afbalanceret strategi, der tager hensyn til flere elementer, såsom princippet om, at forureneren betaler, overkommelige gebyrer og effektivitet som led i analysen af de samlede omkostninger og fordele, jf. den vejledning i cost-benefit-analyser, som Kommissionen offentliggjorde i 2002 og ajourførte i 2008.

I teknisk papir 1 — »Anvendelse af forureneren betaler-princippet«, der blev offentliggjort i 1999, tilskyndes der til i højere grad at anvende princippet ved at graduere Fællesskabets støttesatser, samtidig at man undgår at fastsætte lavere støttesatser for medlemsstater, som integrerer forureneren betaler-princippet i medfinansierede tiltag, end for medlemsstater, der forsømmer dette. Det indeholdt kun vejledende retningslinjer. Der står i dette tekniske papir, at anvendelsen af dette princip »skal være forenelig med målene om økonomisk og social samhørighed«, at det »skal udvikles gradvist«, og at »der skal tages højde for, at de med systemet forbundne afgifter skal være socialt acceptable«. Det blev også udtrykkeligt understreget i papiret, at »det således er vigtigt at se på anvendelsen af forureneren betaler-princippet i en større sammenhæng«. Det åbner derfor mulighed for at tilpasse den foreslåede støttesats på grundlag af de særlige forhold, der kendetegner det enkelte projekt.

60.

I henhold til artikel 14 i rammeaffaldsdirektivet skal omkostningerne ved affaldshåndtering afholdes af den oprindelige affaldsproducent, der skal indkredses på nationalt plan.

63.

Medlemsstaterne anmodes om at vedtage affaldsforebyggelsesprogrammer inden den 12. december 2013. Endvidere vil Kommissionen tage affaldsforebyggelse op i overensstemmelse med artikel 9 i affaldsrammedirektivet, hvorefter Kommissionen senest ved udgangen af 2014 skal tilsende Europa-Parlamentet og Rådet rapporter, i givet fald ledsaget af lovgivningsforslag om bl.a. affaldsforebyggelses- og afkoblingsmål for 2020.

Fælles svar på bemærkning 64 og 65

Behandlingen af affald skal så vidt muligt reducere affaldets negative virkninger for miljøet og menneskers sundhed og være i overensstemmelse med principperne om ressourceeffektivitet. Kommissionen anerkender, at spørgsmålet om begrebet behandling er et systemisk problem, som kræver en samlet løsning.

KOMMISSIONENS SVAR

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Kommissionen har indledt traktatbrudssøgsmål mod Italien for at have sendt ubehandlet affald til et deponeringsanlæg (indgår ikke i Rettens stikprøve), og sagen befinder sig nu på stadiet »begrundet udtalelse«. Traktatbrudssøgsmålet kunne blive indbragt for EU-Domstolen, og i så fald ville Kommissionen forvente, at Domstolen i sin afgørelse præciserer betydningen af »behandling« som omhandlet i deponeringsdirektivet.

Såfremt sagen aldrig bliver indbragt for EU-Domstolen, vil Kommissionen i første omgang overveje at rejse sagen med medlemsstaterne på teknisk plan.

Fælles svar på bemærkning 66 og 67

Medlemsstaterne har ingen EU-retlige forpligtelser til at udarbejde standarder for kompost, da disse ikke er anført af lovgiveren.

Kommissionens meddelelse fra 2010 skitserer de fremtidige tiltag vedrørende håndtering af bioaffald i EU — KOM(2010) 235 endelig⁸:

68.

Kommissionen anerkender, at spørgsmålet om omkostningerne til nedlukning og efterbehandling er et systemisk problem, som kræver en samlet løsning. Kommissionen vil indlede drøftelser med medlemsstaterne på teknisk plan.

69.

I forbindelse med projekter, som medfinansieres under samhørighedspolitikken, havde Kommissionen ingen retlig forpligtelse til at kontrollere hensigtsmæssigheden og vurdere substansen af affaldshåndteringsplanerne eller til at kræve medtagelse af støtteforanstaltninger i forbindelse med vurderingen af operationelle programmer.

På tidspunktet for projekternes godkendelse og gennemførelse var særskilt indsamling ikke et retligt EU-krav.

Kommissionen har foreslået forhåndsbetingelser for samhørighedspolitikken for 2014-2020. Med hensyn til affaldshåndtering skal medlemsstaterne ifølge et kriterium i betingelsen vedrørende affald fremlægge affaldshåndteringsplaner, som opfylder kravene i affaldsrammedirektivet fra 2008, sådan at medlemsstaterne ikke længere vil kunne indsende ufuldstændige rapporter og samtidig nyde godt af strukturforanstaltninger.

I overensstemmelse med køreplanen for et ressourceeffektivt Europa (KOM(2011) 571 endelig) vil Kommissionen udvikle en politik, der sigter mod at minimere deponering af affald og øge genanvendelse. Med henblik herpå betragtes gennemførelsen af økonomiske instrumenter som f.eks. deponeringsafgifter og mængdebaseret afregning (»pay-as-you-throw«) som afgørende for, at denne politik kan blive en succes.

Fælles svar på bemærkning 70 b) og c)

Nationale/regionale integrerede løsninger på affaldshåndteringsområdet er afgørende for, at affaldsanlæggene kan forbedre deres resultater.

71.

Kommissionen undersøger for øjeblikket gennemførelsen af målene for udsortering fra deponeringsanlæg gennem EU-pilotordninger.

72.

Kommissionen anerkender, at spørgsmålet om etablering af finansiel sikkerhed for omkostningerne til nedlukning og efterbehandling er et systemisk problem, som kræver en samlet løsning.

Kommissionen vil indlede drøftelser med medlemsstaterne på teknisk plan.

⁸ Det konkluderes i denne meddelelse, at »der bør fastlægges normer for kompost og fermentater, så de to produkter frit kan cirkulere på det indre marked, og det skal være tilladt at anvende dem uden yderligere overvågning og kontrol med den jord, hvor de tilføres« (s. 7), <http://ec.europa.eu/environment/waste/compost/developments.htm>. Proceduren med »affaldsfasens ophør« i henhold til affaldsrammedirektivet kunne være den mest effektive måde at fastsætte sådanne normer på. Kommissionen påbegynder nu arbejdet med at vurdere det tekniske grundlag for et eventuelt forslag. Der er ved at blive udarbejdet standarder for kompost inden for rammerne af kriterierne for affaldsfasens ophør (der er ved at blive udarbejdet tekniske udkast, som i givet fald vil blive vedtaget i løbet af 2013). For flere oplysninger om den seneste udvikling se: <http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/index.html>.

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefaling 1 b)

Der er i Kommissionens forslag til forordning om fælles bestemmelser⁹ for programmerings perioden 2014-2020 medtaget en forhåndsbetingung, som er knyttet til bestemmelserne i affaldsrammedirektivet.

73.

Der er ikke fastsat nogen mål på regionalt plan.

Kommissionen har indført regionale statistikker for indsamling af kommunalt affald som en ny aktivitet i 2010.

Kommissionen anvender den kvalitetsramme, der er fastlagt for udarbejdelsen af årlige statistikker over kommunalt affald, som har fundet sted siden 1995¹⁰.

74. a)

På det tidspunkt, da revisionen fandt sted, var EU's affaldshåndteringshierarki, styrket af det reviderede affaldsrammedirektiv 2008/98/EF, der fremmer forebyggelse som den bedste affaldshåndteringsløsning, endnu ikke retligt bindende.

I den periode, som Retten har revideret (2000-2009), steg genereringen af kommunalt affald pr. indbygger i 16 medlemsstater, faldt i ni og forblev uændret i to medlemsstater.

74. b)

Den EU-lovgivning, der fandt anvendelse i den reviderede periode, indeholder intet retligt krav om særskilt indsamling. I henhold til affaldsrammedirektivet fra 2008 skal medlemsstaterne indføre særskilt indsamling senest i 2015, som minimum for papir, glas, metal og plastic. I det retligt bindende affaldshierarki er deponering placeret nederst blandt mulighederne for håndtering af affald. I overensstemmelse med køreplanen for et ressourceeffektivt Europa (KOM(2011) 571 endelig) bør deponering minimeres til kun at omfatte ikke-genbrugeligt og ikke-genanvendeligt affald. Endelig opstilles deponeringsmålene på nationalt plan og ikke på regionalt plan.

74. c)

Kommissionen indleder traktatbrudssøgsmål, når der konstateres sådan ulovlig praksis.

Anbefaling 2 a)

Kommissionen støtter denne anbefaling og opfordrer medlemsstaterne til oprette offentlige databaser vedrørende affaldshåndtering. Kommissionens forslag til et fælles miljøinformationssystem (SEIS)¹¹ indeholder en ramme. Affaldsstatistikker og afledte indikatorer offentliggøres på Kommissionens websted¹².

Anbefaling 2 b)

Med hensyn til kommunalt affald har Kommissionen siden 1995 haft over en frivillig ordning for indsamling og kompilering af data på nationalt plan og anvendt kvalitetsrammen for officielle statistikker. Kommissionen har siden 2010 haft en frivillig ordning for udarbejdelse af statistikker på regionalt plan.

Anbefaling 2 c)

Kommissionen har foreslået en forhåndsbetingung for samhörighedspolitikken for 2014-2020. Med hensyn til affaldshåndtering skal medlemsstaterne ifølge et kriterium i betingelsen vedrørende affald træffe de nødvendige foranstaltninger til at nå 2020-målene som krævet i affaldsrammedirektivet.

75.

Kommissionen er enig med Retten i, at støtteforanstaltninger bidrager til at maksimere EU-finansieringens effektivitet. I perioden 2000-2006 og 2007-2013 var der ikke indbygget nogen forhåndsbetingungsmekanisme i form af et retligt bindende instrument i finansieringen af samhörighedspolitikken, som gjorde det muligt at anmode om detaljerede oplysninger om eller afvise et projekt på grund af utilstrækkelige støtteforanstaltninger.

76.

I perioden 2000-2006 havde Kommissionen ingen retlig forpligtelse til at stille krav om medtagelse af støtteforanstaltninger.

⁹ KOM(2011) 615 endelig/2 af 6. november 2011 som ændret den 14. marts 2012 og 11. september 2012.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/eurostat/waste>

¹¹ <http://ec.europa.eu/environment/seis/>

¹² <http://ec.europa.eu/eurostat/waste>

KOMMISSIONENS SVAR

76. b)

Målene for udsortering af bionedbrydeligt affald finder anvendelse på nationalt plan og ikke på regionalt plan.

76. c)

Der findes ingen EU-retlige forpligtelser til at udarbejde standarder for kompost på nationalt plan.

Fælles svar på bemærkning 76 d) og e)

Kommissionen er enig i, at anvendelsen af økonomiske instrumenter vil hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre »princippet om, at forureneren betaler«, som er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde¹³.

Princippet om, at forureneren betaler, anvendes i sammenhæng med »princippet om økonomisk overkommelighed«. De bevilgede medfinansieringssatser bygger på en afbalanceret strategi, der tager hensyn til begge principper, og som kan føre til graduerede støttesatser.

Anbefaling 3 a) ii)

Særskilt indsamling vil blive en retlig forpligtelse for en række affaldsstrømme (undtagen for bionedbrydeligt affald) fra 2015.

Anbefaling 3 a) iii)

I overensstemmelse med køreplanen for et resourceeffektivt Europa (KOM(2011) 571 endelig) vil Kommissionen udvikle en politik, der sigter mod at minimere deponering af affald og øge genanvendelse. Med henblik herpå betragtes gennemførelsen af økonomiske instrumenter som f.eks. deponeringsafgifter og mængdebaseret afregning (»pay-as-you-throw«) som afgørende for, at denne politik kan blive en succes.

Anbefaling 3 b) i)

Kommissionen har foreslået en forhåndsbetingelse for samhørighedspolitikken for 2014-2020. Med hensyn til affaldshåndtering skal medlemsstaterne ifølge et kriterium i betingelsen vedrørende affald udarbejde affaldsforebyggelsesprogrammer som krævet i artikel 29 i affaldsrammedirektivet fra 2008.

Anbefaling 3 b) ii)

Kommissionen anvender for øjeblikket princippet om, at forureneren betaler, og reducerede støttesatser ved hjælp af en samlet strategi, der tager hensyn til økonomisk overkommelighed og effektivitet.

77. a)

Der er ikke fastsat nogen forebyggelsesmål i EU's affaldslovgivning. Senest den 12. december 2013 skal medlemsstaterne udarbejde affaldsforebyggelsesprogrammer, som indeholder affaldsforebyggelsesforanstaltninger, jf. eksemplet i bilag IV til affaldsrammedirektivet fra 2008.

77. c)

Medlemsstaterne har ingen EU-retlige forpligtelser til at udarbejde standarder for kompost, da disse ikke er anført af lovgiveren¹⁴.

Endvidere overvejer Kommissionen kriterier for affaldsfa-sens ophør for bionedbrydeligt affald.

77. d)

Kommissionen anerkender, at spørgsmålet om tilvejebringelse af finansiel sikkerhed for omkostningerne til nedlukning og efterbehandling er et systemisk problem, som kræver en samlet løsning.

Kommissionen vil indlede drøftelser med medlemsstaterne på teknisk plan.

¹³ En undersøgelse (http://ec.europa.eu/environment/waste/pdf/final_report_10042012.pdf), som for nylig blev gennemført på Kommissionens vegne, peger på, at økonomiske instrumenter (f.eks. deponeringsafgifter, udvidet producentansvar og mængdebaseret afregning) effektivt medvirker til at nå genanvendelsesmålene.

¹⁴ Der henvises til Kommissionens meddelelse fra 2010 om fremtidige tiltag vedrørende håndtering af bioaffald i EU - KOM(2010) 235 endelig, som findes på: <http://ec.europa.eu/environment/waste/compost/developments.htm>. Kommissionen har udarbejdet retningslinjer for anvendelsen af livscyklustækning i forbindelse med bioaffald, se: <http://lct.jrc.ec.europa.eu/pdf-directory/D4A-Guidance-on-LCT-LCA-applied-to-BIO-WASTE-Management-Final-ONLINE.pdf>

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefaling 4 a)

Kommissionen skal senest ved udgangen af 2014 tilsende Europa-Parlamentet og Rådet¹⁵ rapporter, i givet fald ledsaget af lovgivningsforslag om bl.a. om affaldsforebyggelses- og afkoblingsmål for 2020. Kommissionen foreslog forebyggelsesmål med henblik på revisionen af affaldsrammedirektivet i 2008, men der blev ikke opnået enighed under proceduren med fælles beslutningstagning.

Anbefaling 4 b)

Kommissionen har indledt traktatbrudssøgsmål mod Italien for at have sendt ubehandlet affald til et deponeringsanlæg (indgår ikke i Rettens stikprøve), og sagen befinder sig nu på stadiet »begrundet udtalelse«. Traktatbrudssøgsmålet kunne blive indbragt for EU-Domstolen, og i så fald ville Kommissionen forvente, at Domstolen i sin afgørelse præciserer betydningen af »behandling« som omhandlet i deponeringsdirektivet.

Såfremt sagen aldrig bliver indbragt for Domstolen, vil Kommissionen i første omgang overveje at rejse sagen med medlemsstaterne på teknisk plan.

Anbefaling 4 c)

Kommissionen overvejer at udvikle kriterier for affaldsfasens ophør for bionedbrydeligt affald.

Anbefaling 4 d)

Kommissionen anerkender, at spørgsmålet om tilvejebringelse af finansiel sikkerhed for omkostningerne til nedlukning og efterbehandling er et systemisk problem, som kræver en samlet løsning.

Kommissionen vil indlede drøftelser med medlemsstaterne på teknisk plan.

¹⁵ I overensstemmelse med artikel 9 i affaldsrammedirektivet.

Den Europæiske Revisionsret

Særberetning nr. 20/2012

Hjælper strukturforanstaltningernes finansiering af projekter vedrørende infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald effektivt medlemsstaterne med at opfylde EU's affaldspolitiske mål?

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor

2012 — 66 s. — 21 × 29,7 cm

ISBN 978-92-9241-002-5

doi:10.2865/40026

SÅDAN FÅR MAN FAT I PUBLIKATIONER FRA EU

Gratis publikationer:

- Via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).
- Hos Den Europæiske Unions repræsentationer eller delegationer.
Kontaktoplysninger kan findes på: <http://ec.europa.eu>
eller fås ved at sende en fax til +352 2929-42758.

Betalingspublikationer:

- Via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Betalingsabonnementer (f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende* og samlinger af afgørelser fra Den Europæiske Unions Domstol):

- Via Den Europæiske Unions Publikationskontors salgskontorer (http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm).

HVIS KOMMUNALT AFFALD IKKE INDSAMLES, BEHANDLES OG BORTSKAFFES KORREKT, KAN DET HAVE NEGATIVE INDVIRKNINGER PÅ MILJØET. DERFOR HAR EU I DIREKTIVER OPSTILLET FÆLLES STANDARDER OG MÅL, OG EU MEDFINANSIERER INFRASTRUKTURER TIL AFFALDSHÅNDBLING I BESTEMTE REGIONER. I DENNE BERETNING UNDERSØGER REVISIONSRETEN, OM INVESTERINGERNE I INFRASTRUKTUR HAR VÆRET EFFEKTIVE OG HAR HJULPET MED TIL AT OPFYLDE EU'S AFFALDSPOLITISKE MÅL.

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET

Publikationskontoret

ISBN 978-92-9241-002-5

9 789292 410025